

EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ

Çeviri Editör

Hafize ÖZTÜRK CAN

Çevirenler

Hafize ÖZTÜRK CAN

Melek BALÇIK ÇOLAK

Yeşim YEŞİL

İlkay ÜNAL

EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ

Çeviri Editör

Hafize ÖZTÜRK CAN

Çevirenler

Hafize ÖZTÜRK CAN

Melek BALÇIK ÇOLAK

Yeşim YEŞİL

İlkay ÜNAL

İzmir-2026

Ebelik eğitimcisi temel yetkinlikleri

© Midwifery Association for Education, Research and Development 2026

Bu çeviri EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ (EBEARGE) tarafından yapılmıştır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), Türkçe çeviri ve çevrimiçi basımı için EBEARGE'ne yayın izni vermiştir. DSÖ, bu çevirinin içeriğinden veya doğruluğundan sorumlu değildir. Türkçe ve İngilizce basımlar arasında çeviride bir tutarsızlık olması durumunda, orijinal İngilizce basımı özgün kabul edilmelidir.

EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ (EBEARGE) (2026), EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ.

ISBN: 978-625-94000-3-7

Ceviri Editörü:

Hafize OZTURK CAN

Cevirenler

Hafize OZTURK CAN

Melek Balçık Çolak

Yeşim YEŞİL

İlkay UNAL

Not: Çeviri editörü ve çevirenler EBELİKTE EĞİTİM ARAŞTIRMA GELİŞTİRME DERNEĞİ üyelerinden oluşmaktadır.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	5
ORJİNAL KİTAP ÖNSÖZ.....	7
ÇEVİRİ ÖNSÖZÜ VE TEŞEKKÜR.....	8
GİRİŞ.....	10
DOKÜMAN NASIL GELİŞTİRİLDİ.....	11
Literatür incelemesi.....	11
Küresel uzman konsültasyon toplantısı.....	11
Küresel Anket Oluşturma (Global Delphi Survey).....	11
Ebelik eğitimci yetkinliklerinin geçerliliği.....	12
YETKİNLİKLER NASIL ORGANİZE EDİLİR.....	13
Yetkinlik Alanları.....	13
ANAHTAR KAYNAK DÖKÜMANLARI.....	16
EBELİK EĞİTİMCİ YETKİNLİKLERİ VE İLGİLİ BİLGİ, BECERİLER VE DAVRANIŞLAR.....	17
Ebelik eğitimcisi olmak için gerekenler.....	17
Temel yetkinlikler	18
Uygulama.....	30
İZLEME VE DEĞERLENDİRME.....	31
EK 1: REFERANS BELGESİ: EBELİK FAKÜLTESİNİN YETKİNLİKLERİ.....	32
EK 2: EBELİK EĞİTİMCİSİ YETERLİLİKLERİNİN DOĞRULANMASI ARACI.....	44
EK 3A: RWAND'da EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ DEĞERLENDİRME ÇALIŞTAYI'NIN KATILIMCILARI	45
EK 3B: BAHREYN Krallığı'nda EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ DEĞERLENDİRME ÇALIŞTAYI'NIN KATILIMCILARI.....	46
EK 4: TEKNİK ÇALIŞMA GRUBU ÜYELERİ	47

TEŞEKKÜR

Bu dökümanın yayınlanması, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA), Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM), Uluslararası Hemşireler Konseyi (ICN), Hemşirelik ve Ebelik Gelişimi için Dünya Sağlık Örgütü İşbirliği Merkezleri ve JHPEİGO arasındaki işbirliği sonucudur.

Dünya Sağlık Örgütü, 4–6 Aralık 2012 tarihlerinde ilk küresel danışma toplantısına katılan katılımcıları ve özellikle gündemi ileriye taşıyan Teknik İnceleme Grubunu teşekkür eder; Fadwa Affara, Danışman, ICN (Consultant, International Council of Nurses), Geneva, İsviçre; Apirach Indarangkura Ayutthaya, Yardımcı Doçent, DSÖ Hemşirelik ve Ebelik İşbirliği Merkezi, hemşirelik Fakültesi, Chiang Mai Üniversitesi (Assistant Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University) Tayland; Mary Barger, ICM Eğitim Komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Jean Barry, ICN, Danışman, Hemşirelik ve Sağlık Politikaları (Consultant, Nursing and Health Policy, International Council of Nurses), İsviçre; Martha Bokosi, proje Koordinatörü, ICM (Project Coordinator, International Confederation of Midwives); Peggy Chibuye, Bğımsız Danışman (Independent Consultant), Lusaka, Zambia; Frances Day-Stirk, Başkan ICM (President, International Confederation of Midwives); Valerie Flemming, ICM Eğitim Komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Joy Fraser, Profesör, Athabasca Üniversitesi (Professor, Athabasca University), Kanada; Atf Gherissi, ICM Eğitim Komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Peter Johnson, Direktör JHPEİGO, Global Direktör (Director, Global Learning), Washington, D.C., ABD; Patricia Jones, Direktör Yardımcısı, GC Sağlık Bakanlığı, Hemşirelik, Loma Linda Üniversitesi, Hemşirelik Okulu (Associate Director, GC Health Ministries, Nursing, Loma Linda University, School of Nursing), California, ABD; Geeta Lal, Ebelik Program koordinatörü (Midwifery Programme Coordinator, SRHB, Technical Division), UNFPA, ABD; Dorothy Lazaro, Özel ebelik; Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (Midwifery Specialist, United Nations Population Fund), Addis Ababa, Ethiopia; Anne Lekeux, Profesör, Avrupa hemşirelik Eğitimi ve Uluslararası Koordinatör, hemşirelik Bölümü (Professor, European Nursing Education and International Coordinator, Nursing Department), Belçika; Rachael Lockey, teknik Ebe Danışman, Uluslararası ebeler Konfederasyonu (Technical Midwife Adviser, International Confederation of Midwives); Ans Luyben, ICM Eğitim Komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Address Malata, Direktör, DSÖ İşbirliği Merkezi, Kamuzu hemşirelik Koleji, Malavi Üniversitesi (Director, WHO Collaborating Centre, Kamuzu College of Nursing, University of Malawi), Malawi; Frances McConville, Teknik Ofiser,anne, yenidoğan, Çocuk ve Adolesan Sağlığı Bölümü, DSÖ (Technical Officer, Department of Maternal, Newborn, Child and Adolescent Health, World Health Organization), Geneva, İsviçre; Florence Mirembe, Makerere Üniversitesi (Makerere University), Kampala, Uganda; Alison Moores, klinik ebelik Eğitimcisi, Teknoloji Üniversitesi, Sağlık, Ebelik ve Hemşirelik Fakültesi, ebelik ve Hemşirelik Şehir Kampüsü (Clinical Midwifery Educator, University of Technology, Faculty of Nursing, Midwifery and Health, City Campus), Avusturalya; Arwa Oweis, hemşirelik Dekanı, DSÖ İşbirliği merkeziz Direktörü, Yardımcı doçent, Anne ve Çocuk Sağlığı Bölümü, Hemşirelik Fakültesi (Dean of Nursing, Director of WHO Collaborating Centre, Associate Professor, Maternal and Child Health Department, Faculty of Nursing), Irbid, Jordan Bilim ve Teknoloji Üniversitesi (Jordan University of Science and Technology); Mayumi Ohnishi, Profesör (hemşirelik Fakültesi, Nagasaki üniversitesi (Professor, Faculty of Nursing, Nagasaki University) Japonya; Gloria Seguranyes Guillot, ICM eğitim Komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Andrea Stiefel, ICM Eğitim komitesi (Education Standing Committee, International Confederation of Midwives); Joyce Thompson, Uluslararası Ebelik Eğitimi Danışmanı (International Consultant in Midwifery Education), Michigan, ABD; Nadia Yusufu, Başkan, Hemşirelik Ebelik Programı,

Hemşirelik Gelişimi için DSÖ İşbirliği Merkezi, Sağlık Bilimleri Koleji, Sağlık Bakanlığı (Head, Nurse Midwifery Programme, WHO Collaborating Centre for Nursing Development, College of Health Sciences, Ministry of Health), Manama, Bahrain.

DSÖ Hemşireliği ve Ebelik Danışmanlarının katılımı, özellikle Fariba Al-Darazi, Margaret Phiri, Kathlyn Fritsch ve Prakin Suchaxaya'yı takdirle karşılamaktadır.

Validasyon süreci, Nadia Yusuf Abdulhadi, Ebelik Programı Başkanı, Bahreyn Üniversitesi, Bahreyn Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ve Toplum Sağlığı Uzmanı (Head Midwifery Programme, College of Health Sciences, University of Bahrain, Kingdom of Bahrain) ve Désiré Gapira Kamanzi, Bağımsız Halk Sağlığı Danışmanı, (Community Health Specialist, Independent Public Health Consultant), Kigali, Ruanda tarafından tamamlandı. Anketteki tüm katılımcılar, eğitimci yeterliklerinin içeriğine derinlemesine katkılarından dolayı teşekkür edilmiştir. DSÖ Ruanda Ofisi (The World Health Organization Country Office in Rwanda) ve DSÖ Hemşirelik için İşbirliği Merkezi, Sağlık Bilimleri Koleji, Bahrain Krallığı (World Health Organization Collaborating Centre for Nursing, College of Health Sciences, the Kingdom of Bahrain), onların validasyon yeterliliklerinde teknik ve yönetici desteklerinden dolayı teşekkür edilmiştir.

Yeterlilikler, Mayumi Ohnishi, Profesör, Hemşirelik Fakültesi, Nagasaki Üniversitesi, biyomedikal Bilimler Okulu (Professor Faculty of Nursing, Nagasaki University, Graduate School of Biomedical Sciences) Japonya ve Joan Skinner, Senior Lecturer, Sağlık, Ebelik ve Hemşirelik Okulu, Wellington Victoria Üniversitesi (Graduate School of Nursing, Midwifery and Health, Victoria University of Wellington), Yeni Zellanda tarafından hazırlandı.

Proje koordinasyonu ve yeterliliklerin sonuçlandırılması Annette Mwansa Nkowane, teknik ofiser, Sağlık Sistemi politikaları ve İşgücü, DSÖ (Technical Officer, Health Systems Policies and Workforce, World Health Organization), Geneva, İsviçre tarafından tamamlandı. Bu çalışma, Drs Matthews Mathai ve Bernadette Daelmans'ın desteğiyle Drs Elizabeth Mason, Wim Van Lerberghe ve Ties Boerma liderliğinde Sağlık Politikaları ve İşgücü Bölümü ile Maternal, Yenidoğan, Çocuk ve Ergen Sağlığı Bölümü (Department of Health Policies and Workforce and the Department of Maternal, Newborn, Child and Adolescent Health) arasında işbirliğine dayalı bir çaba oldu.

ORJİNAL KİTAP ÖNSÖZ

2015 yılı yaklaştıkça, birçok ülkede anne ölüm oranlarının azaltılması hedefi olan Binyıl Kalkınma Hedefleri'ne (BKH) ulaşamayacağı açıkça görülmektedir. Ayrıca, çocuk ölümleriyle ilgili BKH 4'te büyük ilerlemeler kaydedilmesine rağmen, yenidoğan ölümlerinin çocuk ölümleriyle aynı oranda azalmadığı da açıktır. Hem anne hem de yenidoğan ölümleri, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde tüm kadınlar ve bebekler için kaliteli hizmetler açısından daha fazla dikkat gerektirmektedir.

Kaliteli hizmetlere olan talep azalmadan devam ediyor. Düşük ve alt orta gelirli ülkelerin çoğunda doğurganlıktaki düşüş mütevazı düzeyde kalırken, doğum sayıları artmaya devam ediyor. Birçok kadın, hizmetlere erişimin zor olması veya hizmetlerin kalitesiz olarak algılanması nedeniyle, sınırlı sayıda uzman eşliğinde evde doğum yapıyor. Kadınların sağlık kuruluşlarında doğum yapmaları için teşvikler ve sağlık çalışanlarının performanslarına göre ücretlendirilmesi gibi yeni yaklaşımlar, sağlık kurumları tarafından gerçekleştirilen doğumların kapsamını artırmayı ve sunulan hizmetlerin kalitesini yükseltmeyi amaçlıyor.

Kaliteli hizmetlerin temeli, yeterli ve yetkin bir ebelik kadrosuna sahip olmaya dayanır. Birçok ülkede hâlâ ciddi ebe açığı bulunmaktadır. Dahası, eğitim programları da yetersizdir. Bu durum sadece eğitim kaynaklarının yetersizliğinden değil, özellikle yetkin eğitimcilerin eksikliğinden kaynaklanmaktadır.

Nitelikli bir iş gücünün anahtarı eğitimidir. Sağlık sistemlerinin performansı, hizmet sunmaktan sorumlu kişilerin bilgi, beceri ve motivasyonuna bağlı olduğundan, sağlık çalışanlarının sayısını ve kalitesini güvence altına almak için güçlü eğitim kurumlarına ihtiyaç vardır.

Bu yayın, eğitimin kritik ancak ihmal edilmiş bir bileşeni olan ebelik eğitimcisi yeterliliklerine odaklanmaktadır. Bir araştırmaya göre, gelişmekte olan ülkelerdeki mevcut öğretim kadrosunun yalnızca %6,6'sı eğitim alanında resmi bir hazırlığa sahiptir. Eğitimcilerin kalitesi, ebelik programlarından mezun olanların kalitesini etkileyen önemli bir faktördür. İyi hazırlanmış ebelik eğitimcileri, yeterli kaynaklar, politika ve yönetim de dahil olmak üzere elverişli bir ortamda kaliteli eğitim sağlayabilirler.

Bu temel yetkinliklerin benimsenmesi, gebe kadınlar, anneler ve yenidoğanlar için bakım kalitesinde önemli bir iyileşme için güçlü bir temel sağlayabilir. Temel yetkinlikler, teori ile ebelik uygulaması arasında güçlü ve etkili bağlantılar kurarak, yenilikçi müfredat içerikleri ve öğretim yaklaşımları geliştirmek için kullanılabilir.

Ties Boerma
Director, Health Statistics and Information Systems
Newborn, Child and Director, a. i., Health Systems Policies and Workforce
(MCA)
World Health Organization
Geneva, Switzerland

Elizabeth Mason
Director, Maternal,
Adolescent Health
World Health Organization
Geneva, Switzerland

ÇEVİRİ ÖNSÖZÜ VE TEŞEKKÜR

Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2014’de yayınlanan bu yayın (Midwifery educator core competencies) ebeklik eğitimcisi yeterliliklerine odaklanmaktadır. Eğitimcilerin kalitesi, ebeklik programlarından mezun olanların kalitesini etkileyen önemli bir faktördür. İyi hazırlanmış ebeklik eğitimcileri, yeterli kaynaklar, politika ve yönetim de dahil olmak üzere elverişli bir ortamda kaliteli eğitim sağlayabilirler. Temel yetkinlikler, teori ile ebeklik uygulaması arasında güçlü ve etkili bağlantılar kurarak, yenilikçi müfredat içerikleri ve öğretim yaklaşımları geliştirmek için kullanılabileceği belirtilmektedir.

Bu yayın Türkçe diline çevrilerek ülkemizde ebeklik eğitimi veren kurumların hizmetine sunulması amaçlanmıştır.

Bu amaç doğrultusunda, yayını hazırlayan ve hizmete sunan DSO ve tüm kişi, kurum ve kuruluşlara teşekkür ederiz.

Ayrıca, yayının Türkçe çevirisinin yapılarak çevirmici olarak ülkemizde ebeklik eğitimcileri ve ebelerin hizmetine sunulması için Ebeklikte Eğitim Araştırma Geliştirme Derneği (EBEARGE)’ne izin verilmesinden dolayı da DSÖ’ne tekrar teşekkür ederiz.

GİRİŞ

Dünya Sağlık Raporu (The World Health Report) 2006 önerisine göre, “işgücünü oluştururken, müfredattan çoğunlukla temel yetkinlikler olarak tanımlanan bazı standartlara uyması beklenmektedir”.¹ Bu tür müfredat, sağlıkta değişkenlik gösteren durum ve bilgiye cevap vermeli ve hastanın beklentilerini karşılamalıdır. Ayrıca, birkaç Dünya Sağlık Asemblisi (DSA) (World Health Assembly-WHA) kararı kabul edildi². Dünya’da Ebelerin Durumu (The State of World’s Midwifery) 2011 raporuna göre, ihtiyacın %95’ini karşılayabilmek için 100 000’in üzerinde ebeye ihtiyaç olduğu tahmin edilmektedir.³ İhtiyaç olan ebe sayısına ulaşabilmek için, ortak çalışma gruplarıyla birlikte öğretmenlerin yeterince hazırlanması konusunda çaba gösterilmelidir. Ebelik eğitimcilerinin hem niteliksel hem niceliksel olarak geliştirilmeye ve bununla beraber çalıştıkları eğitim kurumlarının kaynakları ve kapasitesinde gerekli iyileştirmelerle birlikte gerekli gelişmeye ihtiyacı vardır. Kaliteli eğitim için iyi öğretim altyapısı, beceri edinimi ve teknolojisi için laboratuvarlar gibi kaynaklar sağlanmalıdır. Gelişmekte olan ülkelerin çoğunda fakülte-öğrenci oranının sınıfta 1:45’e kadar daha yüksek olduğu bildirilmektedir (gelişmiş ülkelerde 1:12 oranına kıyasla) ve bazı gelişmekte olan ülkelerdeki mevcut öğretim kadrosunun sadece %6,6’sı eğitimde resmi olarak hazırlanmakta ve yükseköğretim kurumlarına girmek için öğretmenlere ihtiyaç duymaktadır. Ebelik öğrencilerine sağlanan klinik deneyimin niteliği ve niceliği konusunda da endişeler vardır. İyi hazırlanmış öğretmenler / eğitimciler, hem teori hem de klinik uygulama için çeşitli öğretim yöntemlerini kullanarak, nasıl öğretileceğini ve öğrenciler arasındaki yetkinliğin nasıl etkili bir şekilde sağlanabileceğini anlama konusunda bilgi sahibi olmalıdır.

İyi eğitilmiş ebelik işgücünün, kaliteli sağlık hizmetlerinin sağlanması için kritik öneme sahiptir. Mevcut kanıtlar, özellikle gelişmekte olan ülkelerde, programların çoğunluğunun, ülkelerinin temel mesleki ve sağlık ihtiyaçlarına cevap vermek üzere ebe öğretmenlerini hazırlamadığını açıkça göstermektedir. Bu nedenle, eğitim programları için yeterlilik temelli müfredat geliştirmek için eğitim kurumlarına rehberlik sunulması zorunludur.

Ebelik eğitimini güçlendirmenin gerekliliğinin bilincinde olarak, Dünya Sağlık Örgütü (The World Health Organization) ve işbirliği sağladığı gruplarla, ebelik eğitimcilerine, ebelik eğitimini ve sonuçta ebelik hizmetlerinin kalitesini artırma çabalarını desteklemek amacıyla ebelik öğretmenleri için bir yetkinlik listesi hazırlamıştır. Bu çalışma, özellikle en yeni olanlar olmak üzere DSA kararlarına cevap olarak önemli işbirliği sağladığı gruplar arasında uyumlu bir çabanın sonucudur: WHA59.23 Sağlık işgücü üretiminin hızlı bir şekilde artırılması (2006); WHA59.27 Hemşirelik ve ebeliğin güçlendirilmesi (2006); WHA64.6 Sağlık iş gücü güçlendirilmesi (2011) ve WHA64.7 Hemşirelik ve ebelik (2011) ve Milenyum Gelişim Hedefleri gibi diğer küresel talimatların/görevlerin güçlendirilmesi.

Bu belge ebelik eğitimcilerinin yetkinliklerini özetlemektedir. Bu yetkinlikler, kapsamlılık, alaka düzeyi, uyumluluk ve erişilebilirlik konularına değinilerek ayrıntılı bir konsültasyon süreciyle geliştirilmiştir. Daha sonra, yetkinlikler uygun bir şekilde benimsenirse/adapte edilirse, eğitim kurumları eğitimlerini, yetiştirdikleri ebelerin nicelik, nitelik ve uygunluğu bakımından ülkenin ihtiyaçlarını karşılayan kaliteli ebelik eğitimi sağlamak için hazırlayacaklardır.

Bu yetkinliklerin uyarlanması ve/veya benimsenmesi için ebelik eğitim programlarının bölgesel kategorileri arasındaki çeşitlilik ve programların uygulanması için kaynak ihtiyacı gibi öngörülen birçok zorluk vardır. Bu belge, ebelik öğretmenleri için bilgi, beceri ve tutumları kapsayan yeterlilik temelli bir müfredat geliştirmek amacıyla bir temel olarak ebelik eğitimcilerinin yeterliliğinin özelliklerini tanımlamak için bir başlangıç noktası sunmaktadır. Yetkinliklerin geliştirilmesi süreci, yetkinlikler ve çeşitli ekler listesi takip sayfalarında sunulmaktadır.

1 WHO, 2006. *Working together for health: The World Health Report 2006*. Geneva, World Health Organization.

2 World Health Assembly resolutions WHA59.23 Rapid scaling up of health workforce production (2006); WHA59.27 Strengthening nursing and midwifery (2006); WHA62.12 Primary health care, including health system strengthening (2009); WHA64.6 Health workforce strengthening (2011); and WHA64.7 Strengthening nursing and midwifery (2011).

3 UNFPA, 2011. *The State of the World's Midwifery 2011: Developing Health, Saving Lives*. New York, United Nations Population Fund.

DÖKÜMAN NASIL GELİŞTİRİLDİ

Bu yetkinliklerin geliştirilmesi süreci kapsamlı konsültasyon gerektirmiştir. Çeşitli adımlar aşağıda özetlenmiştir.

Literatür incelemesi

İlk süreç, küresel politika belgelerinin incelenmesiyle başlayan bir literatür taramasını içermiştir ve profesyonel sağlık konseyleri ve derneklerinin rehberliğini incelemeye devam etmiştir. Bunu takiben, sağlık çalışanlarının yeterliliğini ve hazırlanmasını, ebelik, hemşirelik, tıp ve fizik tedavi öğretmenlerinin yeterliliğini inceleyen araştırma makaleleri gözden geçirilmiştir. Bu inceleme, kanıtları (Ek 1) ve ebelik öğretmen yetkinliklerinin temel unsurları olarak düşünülebilecek ilk taslağı özetleyen bir referans belgesi olarak sonuçlanmıştır.

Küresel uzman konsültasyon toplantısı

İnceleme 4–6 Aralık 2012'de Cenevre'de, 70 uzmanın katıldığı küresel bir konsültasyonla takip edildi. Katılımcılara hem referans belgesi hem de taslak yetkinlikler sağlandı. Katılımcıların yetkinlikleri tartışması ve sunması sırasında önemli zaman harcanmıştır. İlk önce yeterlilik alanlarını ve daha sonra yetkili eğitimci uygulamasını yansıtacak bilgi, beceri ve tutumları incelenmektedir. İlk taslakta yetkinliklerle ilgili büyük ölçüde anlaşma sağlandı. Bununla birlikte, alanlar, yetkinlikleri ve bilgi, beceri ve davranış bölümleri ile ilgili çeşitli ek yorumlar için belirtilen birkaç değişiklik vardı. Belirlenen değişikliklerin çoğu için yaygın fikir birliği vardı. Tamamlanan yetkinlikleri geliştirmek için seçilecek Teknik Çalışma Grubuna karar verildi. Küresel konsültasyon sırasında önerilen değişikliklerin ışığında ikinci bir yeterlilik taslağı hazırlandı. Revize edilen bu versiyon, DSÖ'nün odak noktaları arasında incelenmiş ve Teknik Çalışma Grubunun 16 üyesine gönderilmiştir.

Bu gruptan daha ayrıntılı geri bildirim vermesi istendi. Sürecin bu aşamasında önerilen herhangi bir radikal değişiklik bulunmamakla birlikte, belgenin hem açıklığı hem de faydasına önemli ölçüde eklenen konumlandırma ve ifadeyle ilgili olarak çok yararlı öneriler vardı.

Küresel Anket Oluşturma (Global Delphi Survey)

Yetkinlik belgelerinde revizyon yapıldıktan sonra uluslararası online bir anket aracı geliştirilmiş ve dağıtılmıştır. Dağıtım ilk olarak Teknik Çalışma Grubu'nu içeriyordu;

- Amerikan Hemşire- Ebeler Koleji (American College of Nurse Midwives (ACNM))
- Kanadalı Ebeler Derneği (Canadian Association of Midwives (CAM));
- Hemşirelik ve Ebelik için Küresel İttifak (Global Alliance for Nursing and Midwifery (GANM) web tabanlı tartışma grubu;
- 2015 yılına kadar Herkes için Sağlık Bilgisi (Health Information for All- HIFA 2015) web tabanlı tartışma grubu;

- Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (International Confederation of Midwives (ICM));
- Uluslararası Hemşireler Konseyi (International Council of Nurses- ICN);
- Ebelik ve üreme sağlığı araştırması web tabanlı tartışma grubu;
- Ebelik, üreme ve kadınların sağlık eğitimi, web tabanlı tartışma grubu; ve
- Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (United Nations Population Fund - UNFPA).

Tüm alıcılar anketi ilgili bireyler ve gruplar arasında yaygın olarak dağıtmaya teşvik edildi. İkiyüzseksen yedi yanıt arasında, genel olarak, yetkinlikler için çok güçlü destek vardı. Fazladan veya farklı alan veya yetkinlik önerilmemiştir. Anket sonuçlarına erişimi olan Teknik Çalışma Grubunun seçilmiş üyelerinin konsültasyonunda, netliği ve ilgi düzeyini geliştirmek için bazı küçük değişiklikler yapıldı. Bu taslak versiyonu Teknik Çalışma Grubuna ve DSÖ'ne odak noktaları yeniden dağıtıldı.

Ebelik eğitimci yetkinliklerinin geçerliliği

Yetkinliklerin hazırlanmasındaki bu son aşamaya iki ülke dâhil edilmiştir: Bahreyn Krallığı (DSÖ Doğu Akdeniz Bölge Ofisi) ve Ruanda (DSÖ Afrika Bölgesi). Onaylama süreci, DSÖ tarafından hazırlanan ve katılımcıların listesi ile birlikte Ek 2'de sunulan basit bir araca dayanmaktadır (ek 3a ve 3b). Bu araç, yetkinliklere ölçülebilirlik boyutunu ekledi. Doğrulama sürecine katılan iki ülke ebelik eğitimci uygulayıcılarını bir araya getirdi. Onların raporları, özetlenen yetkinliklerin ebelik eğitimcilerinin eğitiminin anahtarı olduğunu doğrulamaktadır.

Şekil 1. Ebelik eğitimcisi yetkinliklerinin gelişim süreci

YETKİNLİKLER NASIL ORGANİZE EDİLİR

Yetkinlik Alanları

Yetkinlikler sekiz alan altında veya öğretim pratiği alanlarında düzenlenmiştir.

Tablo1.Yetkinlik Alanları

ALAN	YETKİNLİK
1.Ebeliğin etik ve yasal ilkeleri	Ebelik eğitimcileri, tutarlı modelleme yoluyla ve eğitim / öğrenme etkinliklerinde ebelik bakımının etik ve yasal yönlerini içermekte ve teşvik etmektedir. Yetkinlik 1: Ebelik mesleğinin ve eğitiminin etik standartlarını yansıtacak şekilde davranmak. Yetkinlik 2:Ebelik eğitimi ve uygulaması ile ilgili yasal ve düzenleyici tüzüklerin anlaşıldığını göstermek
2.Ebelik Uygulamaları	Ebelik eğitimcileri mevcut en iyi kanıtlara dayanarak ebelik teorisi ve pratiğinde güncel bilgi ve becerileri korurlar. Yetkinlik 3:Ebelik uygulamasında yetkinliği sürdürmek. Yetkinlik 4: Ebelik uygulamaların kanıta dayalı ve güncel bilgileri yansıtan şekillerde yapmak
3.Teorik Öğrenme	Ebelik eğitimcileri öğrenmeyi kolaylaştıran bir ortam yaratır Yetkinlik 5:Aktif öğrenmeyi teşvik etmek için eğitim stratejilerini birleştirmek Yetkinlik 6:Etkili öğretme ve öğrenme materyalleri / kaynakları seçmek ve kullanmak Yetkinlik 7:Farklı öğrenme stillerini ve öğrencilerin benzersiz öğrenme ihtiyaçlarını tanımak ve desteklemek
4.Klinik alanda öğrenme	Ebelik eğitimcileri ebelik bakımının etkili klinik öğretimi için bir ortam yaratır Yetkinlik 8: Klinikte etkili ve güvenli bir öğrenme ortamı için olanak sağlamak Yetkinlik 9:Bireyselleştirilmiş deneyimsel öğrenmeyi teşvik etmek.
5. Öğrenci ve Programların ölçme ve değerlendirmesi	Ebelik eğitimcileri program ve öğrencilerin ölçme ve değerlendirmesinden, düzenli izlem yapmaktan sorumludur. Yetkinlik 10: Eğitim programının etkinliğini belirlemek, sürekli olarak izlemek ve değerlendirmek. Yetkinlik 11:Öğrenci yetkinliğini değerlendirmek

ALAN	YETKİNLİK
6. Organizasyon, yönetim ve liderlik.	Ebelik eğitimcileri politika ve program çıktılarını oluşturmaya ve müfredatın tasarlanmasına ve uygulanmasına katılırlar. Yetkinlik 12: Ebelik müfredatının düzenlenmesine ve uygulanmasına etkin şekilde katılmak Yetkinlik 13: Ebelik eğitim kurslarını / programlarını uygulamak ve gözden geçirmek.
7. İletişim, liderlik ve savunuculuk	Ebelik eğitimcileri savunucu, değişim ajanları ve liderler olarak etkili iletişimci ve işlevcidirler. Yetkinlik 14: Farklı ortamlarda çeşitli yöntemler kullanarak etkili bir şekilde iletişim kurmak Yetkinlik 15: Ders tasarımı ve geliştirme, öğretim ve ebelik uygulamalarında kültürel yeterliliği göstermek Yetkinlik 16: Hem ebelik uygulamalarını hem de ebelik eğitimini geliştirmek için değişim ajanı ve lider rolünde olmak Yetkinlik 17: Ebelik eğitimini ve mesleki, toplum, insan hakları ve yapısal savunuculuğu içeren uygulamaları desteklemek için çeşitli savunuculuk stratejilerini kullanmak.
8. Araştırma	Ebelik eğitimcileri ebelik eğitim ve uygulamalarını bilgilendirmek için araştırma yapmayı teşvik eder ve araştırmaları kullanır. Yetkinlik 18: Eğitim ve uygulamada araştırma kullanmak. Yetkinlik 19: Eleştirel sorgulama ve kanıt temelli uygulamayı destekleyen bir kültür yetiştirmek.

Tek seferlik bir eğitim yoluyla yetkinliğin sağlanması mümkün değildir, eğitim sürekli ve periyodik ve sürekli mesleki gelişim için temel olmalıdır.

Şekil 2. Eğitimci yetkinlikleri

ANAHTAR KAYNAK DÖKÜMANLARI

Bu yetkinliklerin uygulayıcılarının güncel bilgilere erişimlerinin olması önemlidir. Daha fazla okuma için seçilen anahtar dökümanlar aşağıda verilmiştir. Bu yeterliliklerin uygulanmasında, aşağıda verilen web sitelerinde ebellek eğitimi ile ilgili bulunabilen hali hazırda kullanılmakta olan temel kaynaklara atıfta bulunulmalıdır.

Bu kaynaklar şunları içerir:

- Profesyonel hemşire ve ebelerin başlangıç eğitimi için DSÖ küresel standartları (WHO, 2009): <http://www.who.int/hrh/resources/standards/en/>
- Sağlık çalışanlarının uluslararası sınıflandırması (ISCO, 2008): http://www.who.int/hrh/statistics/Health_workers_classification.pdf
- Ebenin uluslararası tanımı (ICM, 2011).
- Temel ebellek uygulaması için gerekli yetkinlikler (ICM, 2010): <http://www.internationalmidwives.org/assets/uploads/documents/Global%20Standards%20Competencies%20Tools/English/MIDWIFERY%20EDUCATION%20PREFACE%20&%20STANDARDS%20ENG.pdf>
- Ebellek eğitimi için küresel standartlar (ICM, 2010): http://www.internationalmidwives.org/assets/uploads/documents/CoreDocuments/GlobalStandardsforMidwiferyEducation_CompanionGuidelines-Eng.pdf
- Profesyonel ebellek eğitimi için model müfredat taslağı (ICM, 2012): <http://www.internationalmidwives.org/what-we-do/education-coredocuments/model-curriculumoutlines-for-professional-midwifery-education.html>
- Ebellek eğitim modülleri (WHO, 2008): http://www.who.int/maternal_child_adolescent/documents/1_9241546662/en/index.html and (WHO, 2004): http://www.who.int/maternal_child_adolescent/documents/9241591692/en/

Diğer referans materyalleri DSÖ bölge ofisleri aracılığıyla elde edilebilir. Bu belgede eğitimci ve öğretmen terimleri birbirinin yerine kullanılmaktadır.

EBELİK EĞİTİMCİ YETKİNLİKLERİ VE İLGİLİ BİLGİ, BECERİLER VE DAVRANIŞLAR

Yetkinlik kazanmış bir eğitimci, programın akademik düzeyine bağlı olarak araştırmaya katılmak ve araştırma yapmak dahil olmak üzere hem teorik hem de klinik öğretimi gerçekleştirebilmelidir. Son derece nitelikli bir eğitimcinin, Tablo 2'de belirtilen gerekli niteliklere sahip olması gerekir.

Ebelik eğitimcisi olmak için gerekenler

Tablo 2. Ebelik eğitimcisi olmak için gerekenler

Ebelik eğitimi	Hem teoride hem de pratikte tanınmış/onaylı bir ebelik eğitim programını tamamlama
Ebelik yeterliliği	Ebelik uygulaması yapmak için mevcut bir lisans / kayıt veya başka bir yasal tanınma biçimine sahiptir.
Klinik ebelik deneyimleri	Son beş yıl içinde uygulama alanı boyunca en az iki yıllık tam zamanlı klinik deneyim tamamlama.
Eğitici stajı/uygulaması/çalışması	İstihdamdan önce veya hemen sonra resmi öğretim hazırlığı.

Ebelik eğitimcisi olma gereklilikleri, bilgi, beceri ve davranışları kapsayan Tablo 3'de belirtilen temel yetkinlikler aracılığıyla sağlanabilir.

Temel yetkinlikler

Tablo 3 Temel yetkinlikler

Alan 1: Ebeliğin etik ve yasal ilkeleri

Ebelik eğitimcileri, ebelik bakımının etik ve yasal yönlerini öğretme/öğrenme faaliyetlerine ve uygun rol modellemeye dahil eder ve teşvik eder.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 1: Ebelik mesleğinin ve eğitiminin etik standartlarını yansıtacak şekilde davranmak.	Bilgisi: Öğretim ve uygulamaya ilişkin uluslararası ve bölgesel etik sorumluluk ve yükümlülükler. Beceri (yetenek): Etik konulardaki bilgileri öğrenciler, fakülte ve eğitim ile klinik ortama ilişkin politika ve prosedürlerde etkili olmak, tasarlamak, uygulamak ve değerlendirmek için temel olarak kullanmak. Tutum: Saygı ve sorumluluğun temel etik ilkelerini içeren etik amaç göstermek. Ebelik bakımı verirken veya öğretirken hasta haklarını korumak. Klinikteki olası etik ikilemleri ve sorunları farketmek, öğrenciler ve diğer personellerle tartışmak.
Yetkinlik 2: Ebelik eğitimi ve uygulaması ile ilgili yasal ve düzenleyici tüzüklerin anlaşıldığını göstermek.	Bilgisi: Ebelik ve eğitim ile ilgili yasa ve yönetmelikler. Beceri (yetenek): Ebelik eğitimine, eğitim ve öğretimin uygulanması ve değerlendirilmesi de dahil olmak üzere yasal ve düzenleyici gereklilikleri dahil etmek Tutum: Daima düzenleyici tüzüklere ve yasalara uygun hareket etmek. Öğrencilerin düzenleyici tüzüklere ve yasalara uymalarını sağlamak.

Alan 2: Ebelik uygulaması

Ebelik eğitimcileri, ebelik teori ve uygulamalarında mevcut en iyi kanıtlara dayanarak bilgi ve becerilerini sürdürürler.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 3: Ebelik uygulamalarında yetkinliği sürdürmek.	Bilgisi: Ebelik müfredatının teorik bileşeninde yer alan alanların tümü. Ebeliğin klinik uygulamasındaki en iyi uygulama alanlarının tümü. Kanıt dayalı ve güncel ebelik içeriği ile ilgili konular. Beceri (yetenek): Kadınlara ve yenidoğanlara güvenli, yetkin ve etkili ebelik bakımı sağlamak. Araştırma sonuçlarını uygulamada kullanmak. Ebeliğin düzenleme/kayıt gerekliliklerini yerine getirmek. Tutum: Etkinliği artırmak için mesleki gelişim faaliyetlerine katılmak. Etik kurallara uygun uygulamalar yapmak. Yüksek kaliteli bakım sağlamak. Yaşam boyu öğrenmeye değer vermek ve bunu göstermek.
Yetkinlik 4: Ebelik uygulamaların kanıt dayalı ve güncel bilgileri yansıtan şekillerde yapmak	Bilgisi: Araştırma süreçleri. Bölgesel olarak ilgili epidemiyoloji, toplum sağlığı sorunları, sağlık politikaları ve sağlık hizmetlerinin sağlanması. Beceri (yetenek): Araştırmaya ulaşmak, yorumlamak ve uygulamaya geçirmek. Etkili uygulamaya ilişkin kanıtlar için literatürü taramak. Tutum: Kanıt ışığında uygulamaları belirlemek için istekli olmak.

Alan 3: Teorik eğitim

Ebelik eğitimcileri öğrenmeyi kolaylaştıran bir ortam yaratırlar.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 5: Aktif öğrenmeyi teşvik etmek için eğitim stratejilerini birleştirmek	Bilgisi: Klinik yetkinliğin gelişmesiyle sonuçlanan öğrenme teorileri. Yetkinliğe dayalı eğitim. Beceri (yetenek): Öğrencileri yetişkin bir öğrenen olarak kabul etmek. Teorik eğitimde temel öğretim stratejileri ve kanıta dayalı öğretim uygulamaları. Ebelikte çağdaş eğitim teorisini ve uygulamasını yansıtan eğitim yaklaşımlarını kullanın: • Probleme dayalı öğrenme; • Vaka çalışması veya anlatıya dayalı öğrenme; • Tartışma ve grup çalışması; • Seminer sunumları; • Deneyimsel öğrenme (örn. oyunlaştırma, simülasyon, simüle hasta / bakım alan); • Çalıştaylar; • Projeler; • Aktif / katılımcı dersler; • Görsel-işitsel materyallerin etkin kullanımı; ve • Uzaktan eğitim. Öğrencilerin eleştirel düşünme, eleştirel akıl yürütme becerileri ve yenilikçi düşüncelerini geliştirmeleri için fırsatlar yaratmak. Tutum: Eleştirel ve yansıtıcı düşünceyi model almak. Öğrencilere ilham veren ve motive eden öğretim, öğrenme ve ebelik hevesini aşlamak. Karşılıklı saygı ve güven ilişkisi geliştirmek.
Yetkinlik 6: Etkili öğretme ve öğrenme materyalleri/kaynakları seçmek ve kullanmak.	Bilgisi: Mevcut en iyi kanıtlara dayalı eğitim ve öğrenme kaynaklar ve materyaller. Beceri (yetenek): Uygun öğretme ve öğrenme materyallerini ve kaynaklarını seçmek ve değerlendirmek. Öğrenme alanıyla eşleşen uygun eğitim materyalleri geliştirmek. Öğretme-öğrenme sürecini desteklemek için bilgi teknolojilerini ustaca kullanmak. Işık, sıcaklık, masa düzenlemesi, sınıf büyüklüğü ve öğrenci sayısı gibi sınıf koşullarını da içeren güvenli ve uygun fiziksel öğrenme ortamlarını sağlamak ve bunların sağlanmadığı durumlarda değişimi desteklemek.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 7: Farklı öğrenme stillerini ve öğrencilerin benzersiz öğrenme ihtiyaçlarını tanımak ve desteklemek.	Bilgisi: Eğitim ihtiyaçlarını değerlendirme teorisi ve metodolojisi. Sosyal ve insan ilişkileri ile öğrenme koşulları. Eğitimci ve öğrenci arasındaki etkileşim. Danışma ilkeleri. Beceri (yetenek): Öğrenme farklılıkları nedeniyle bireysel öğrenme ihtiyaçlarını karşılamaya yardımcı olmak için kaynak sağlamak. Öğrencilerin öğrenme hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olacak etkili öneri ve danışmanlık stratejileri kullanmak. Ebelik rolünün sosyalleşmesine odaklanan öğrenme ortamları oluşturmak ve öğrencilerin öz-yansımalarını ve kişisel hedeflerini belirlemeyi kolaylaştırmak. Öğretim stillerinin ve kişilerarası etkileşimlerin öğrenci çıktıları üzerindeki etkilerini farketmek. Öğrencilerin bilişsel, psikomotor ve duygusal gelişimini desteklemek. Öğrencilerin özenli ve yapıcı, öz ve akran değerlendirmesine dâhil olma becerisini geliştirmelerine yardımcı olmak. Tutum: Öğrencilere karşı ilgili olmak ve saygı göstermek. Profesyonel ebeler olarak öğrencinin sürekli yaşam boyu öğrenmesini desteklemek. Öğrenmeyi kolaylaştıran bireysel özellikler (örn. bakım, güven, sabır, dürüstlük ve esneklik) kullanmak.

Alan 4. Klinik alanda öğrenme

Ebelik eğitimcileri, etkili ebelik bakımının klinik öğretimi için ortam yaratır.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 8: Klinikte etkili ve güvenli bir öğrenme ortamı için olanak sağlamak	Bilgisi: Klinik ortam ve idari yapı. Yeterlilik temelli klinik öğrenme. Öğrenciler yeni bir uygulama ortamına nasıl entegre olur. Kanıtları belirlenmiş uygulama Bilinçli seçimin desteklenmesini içeren ebelik uygulamasının etik beklentileri Beceri (yetenek): Ebelik bakımının değerlendirilmesi, planlanması, uygulanması, ölçülmesi ve belgelendirilmesi sürecini doğru bir şekilde öğretmek etkili öğrenme ve uygulama alanı içinde öğrencilerin yetkinliğin gelişmesine olanak sağlamak. Uygulama becerisi geliştirilmenin teşvik edildiği, değerlendirildiği ve yaygınlaştırıldığı bir ortam yaratmak. Hastalarla etkili ebelik ilişkilerini göstermek. Bakım sırasında öğrencinin katılımı için özgür ve bilgilendirilmiş onam almak. Kadını ve bebeğini zarardan korumak. Öğrencilere teoriyi, yansıtıcı düşünmeye teşvik etme pratiği ile ilişkilendirmek desteklemek. Klinik ortamda personel ile mesleki ilişkiler kurmak ve sürdürmek. Tutum: Etkili kişilerarası beceriler sergilemek. Gerektiğinde personelden açıklama veya destek istemek. Dinamik, yapıcı bir profesyonel öğretmen-öğrenci ilişkisi oluştururken etkili mesleki sınırlar belirlemek. Etkili iletişim kullanarak profesyonel ve kişisel gelişmeyi teşvik etmek. Mesleki eğitim ve çalışma yöntemini kolaylaştırmak ve geliştirmek. Klinik ortamdaki öğretim fırsatlarını belirlemek. Güvenli uygulama sınırlarını belirlemek.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 9: Bireyselleştirilmiş deneyimsel öğrenmeyi teşvik etmek	Bilgisi: Deneyimsel öğrenme. Öğrenme süreçlerinin çeşitliliği. Beceri (yetenek): Uygulama ortamlarında bir dizi öğrenciyi destekleyen öğrenim programlarını tasarlamak, sunmak ve değerlendirmek. Öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarını karşılamak için deneyimlerini belirlemeleri ve üstlenmeleri için fırsatlar yaratmak ve geliştirmek. Öğrencilere olumlu geribildirim vermek ve yapıcı eleştiride bulunmak. Gerekli değişiklikleri belirlemek için tavsiye ve destek sağlamak. Tutum: Öğrencilerin profesyonel rollerini, bu rolleri üstlenme kapasitelerini ve bu profesyonel kimliğin ve performansın birbirine geçtiği bilgi tabanını birleştirme yeteneklerini değerlendirmek. Öğrencilere saygılı ve ilgili yaklaşmak. Sabır göstermek.

Alan 5. Programların ve öğrencilerin ölçme ve değerlendirilmesi

Ebelik eğitimcileri, programların ve öğrencilerin düzenli olarak izlenmesini, ölçülmesini ve değerlendirilmesini yürütmekten sorumludur.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 10: Eğitim programının etkinliğini belirlemek, sürekli olarak izlemek ve değerlendirmek.	Bilgisi: Öğrenme çıktılarının dahil edildiği ölçme ve değerlendirme teorisi ve metodolojisi: • Sınav; • Girişim; • sunumu; • Ebelik vaka çalışması; • Proje; ve • Objektif Planlanmış Klinik Sınav (OPKS) Seminer Beceri (yetenek): Öğrenme hedefleriyle bağlantılı olan öğrenme ve değerlendirme yöntemlerini kullanmak. Biçimlendirici ve özetleyici değerlendirme için bilişsel, psikomotor ve duyuşsal alanlardaki öğrenmeyi ölçmek ve değerlendirmek için çeşitli stratejiler ve araçlar kullanmak. Değerlendirme araçlarının temel unsurlarının seçimine ve/veya yapımına katılmak (ör. sınavın tasarlanması, sınav maddelerinin yazımı, geçerlilik, güvenilirlik). Yapı testleri ve uygun ölçüm araçları. Geçiş veya başarısızlık standartlarını ve değerlendirme kriterlerini belirlemek. Öğrenenlere zamanında, yapıcı ve düşünceli bir geri bildirim vermek. Öğretme-öğrenme sürecini geliştirmek için ölçme ve değerlendirme verilerini kullanmak. Öğrencinin ilerlemesinin ve başarısının kayıtlarını doğru bir şekilde sürdürmek. Program değerlendirmesine katılmak. Tutum: Tüm değerlendirme süreçlerinde etik davranış ve objektiflik göstermek.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 11: Öğrenci yetkinliğinin değerlendirmek	Bilgisi: Değerlendirme prosedürleri Beceri (yetenek): Klinik uygulamayı değerlendirmek ve belgelemek için araçların uyarlanması, tasarlanması ve kullanılması. Öğretim ekibinin diğer üyeleri ile iş birliği yaparak, değerlendirme sistemlerini tasarlamak ve uygulamak için bilgi ve deneyim kullanmak. Öğrencilerin artan beceri edinim düzeyini planlamak için gelişmeyi değerlendirmek. Kültürel ve saygılı bakım yetkinliği dahil olmak üzere öğrencilerin yetkinliği/yeterliliği hakkında doğru kararlar vermek. Öğrencilere yapıcı geribildirim vermek ve gelecekteki öğrenme ihtiyaçlarını ve eylemlerini belirlemeye yardımcı olmak. Başarısız öğrencileri, güvenli ve etkili uygulama için performanslarını ve yeteneklerini artıracakları ya da başarısızlıklarını ve bunların geleceği için etkilerini anlayabilecekleri şekilde yönetmek. Öğrencilerle görüşmede, kabul edilmiş yeterlilik standartlarını karşılayıp karşılamadıklarını, güvenli ve etkili uygulama yapabileceklerini onaylamaktan sorumlu olmak. Tutum: Rol model olarak hareket etmek. Tüm yetkinlik değerlendirmelerinde etik ve objektif olmak

Alan 6: Organizasyon, yönetim ve liderlik

Ebelik eğitimcileri plan ve program çıktılarını hazırlar, müfredatın tasarlanmasına ve uygulanmasına katılırlar

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 12: Ebelik müfredatının düzenlenmesine ve uygulanmasına aktif olarak katılmak.	Bilgisi: Eğitim yönetimi teorileri Öğrenme ve öğretme metodolojileri Ulusal sağlık öncelikleri Müfredat tasarımı ve gelişimi Zaman çizelgesi ve zamanlama Beceri (yetenek): Program niteliğindeki ebelik müfredatını geliştirmeye katılmak ve öğrenci çıktıları, yetkinlik ifadelerinin geliştirilmesi, öğrenme hedeflerinin yazılması, uygun öğrenme etkinlikleri ve değerlendirme stratejilerinin seçilmesini sağlamak. Eğitim kararlarına, ilkelere, teori ve araştırmalara dayalı ebelik müfredatının planlanmasına katılmak. Hedef kitle, konu içeriği, öğretim materyalleri, öğrenme hedefleri ve değerlendirme yöntemlerini içeren sınıf / ders ana hatlarına ve programlarının geliştirilmesine katılmak. Ebelik ve sağlık bakım eğilimleri ve toplum ihtiyaçlarının karşılamak için karmaşık, dinamik, çok kültürlü bir sağlık ortamında uygulamanın sağlanmasında mezunların hazırlanmak ve müfredatın kurumsal felsefeyi ve misyonu, mevcut durumu yansıttığından emin olmak. Zaman ve kaynakların verimli yönetimi için stratejileri birleştirmek. Disiplinler arası ekip çalışması. Tutum: Kapsamlı ve işbirlikçi kararlar vermek. Etkili bir takım üyesi olarak katılmak.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 13: Ebelik eğitim kurslarını / programlarını uygulamak ve gözden geçirmek.	Bilgisi: Müfredatın oluşturulması ve değerlendirme Müfredatın gözden geçirilmesi. Örgütsel izleme ve değerlendirmeyi içeren örgütsel yönetim. Örgütsel performansın kalite güvencesi. Beceri (yetenek): Program çıktılarını, öğrenci ihtiyaçlarını, ebelerin ve sağlık eğilimlerinin, gelişen toplumu ve toplumsal ihtiyaçları sistematik olarak izlemek ve değerlendirilmesine dayalı olarak müfredatı revize etmek. Uygun değişim teorilerini ve stratejilerini kullanarak müfredatı yeniden gözden geçirmek. Müfredatın tasarımı, uygulanması ve gözden geçirilmesi süreci boyunca diğer dış kurumlar ile işbirliği yapmak. Aşağıda verilen, programın tüm yönlerinin sürekli iyileştirilmesini sağlayan program değerlendirme modellerini tasarlamak ve uygulamak: • Öğrenci performansı; • Öğrenci değerlendirilmeleri; • Akran gözlemleri; • Mezun oranları ve • Yeterlilik ve sicil başarısı. Uluslararası ve bölgesel hedefler ile ulusal standartlarla uyum sağlamak için ebelik programlarını izlemek ve gözden geçirmek. Kurumun kalite güvence süreçlerine katkıda bulunmak. Ebelik eğitiminde örgütsel etkinliğin değerlendirmesine katılmak. Tutum: Kayıtları tam ve doğru bir şekilde saklamak. İzlem süreçlerinde taahhüt bütünlüğü.

Alan 7: İletişim, liderlik ve savunuculuk

Ebelik eğitimcileri etkili iletişimcilerdir ve savunucu, değişim temsilcileri ve liderler olarak işlevleri vardır.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 14: Farklı ortamlarda çeşitli yöntemler kullanarak etkili bir şekilde iletişim kurmak.	Bilgisi: İletişim teknikleri Sunum metodolojisi Rapor yazma Beceri (yetenek): Öğrenci çıktılarını elde etmek için sözlü, yazılı ve elektronik iletişim yoluyla etkili iletişim kurabilmek. Açık yazmak, kısa raporlar hazırlamak ve etkili bir şekilde sunmak. Klinik eğitimde hastalarla, öğrencilerle ve sağlık ekibinin diğer üyeleriyle birlikte çalışarak etkili iletişim becerileri sergilemek. Öğrencilere, kadın ve ailesinin doğum eğitimine nasıl katılacağını öğretmek. Etkili geri bildirimi belgelemek. Kayıtları doğru bir şekilde korumak. Anlaşmazlıklarda çözümü gerektiği gibi yürütmek. Halka hitap etme ve aktif dinleme becerilerini sergilemek. Kusursuz kişilerarası iletişim becerileri sergilemek. Tutum: Kendine ve başkalarına karşı farkındalık göstermek.
Yetkinlik 15: Ders tasarımı ve geliştirme, öğretim ve ebelik uygulamalarında kültürel yeterliliği göstermek	Bilgisi: Kültürel çeşitlilik ve kimlik. İnsan hakları. Güç ilişkilerinin, ırkçılığın ve cinsiyetçiliğin etkisi. Beceri (yetenek): Öğretme ve öğrenme üzerindeki çok kültürlü, cinsiyet ve deneyimsel etkileri tanımak ve tanımlamak. Kültürel olarak uygun bakım sağlanmasını kolaylaştırmak. Çok kültürlü görüşlerin ifade edilmesini ve paylaşılmasını teşvik etmek. İnsan haklarına saygı duymak ve onları korumak ve öğrencilerde insan hakları ihlalleri olduğunda harekete geçme ve seslerini yükseltme yeteneğini geliştirmek. Tutum: Kültürel duyarlılık göstermek. Değişim için savunuculuk yaparken kültürel duyarlılık sergilemek. İnsan haklarını koruma konusunda kendi eylemlerinden ve eylemsizliklerinden sorumlu olmak.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 16: Hem ebelik uygulamalarını hem de ebelik eğitimini geliştirmek için değişim ajanı ve lider rolünde olmak	Bilgisi: Değişim yönetimi Liderlik teorisi. Disiplinlerarası işbirliği. Beceri (yetenek): Yetkin, saygılı ebelik bakımı sağlamak ve güvenliği korumak. Eğitim hedeflerini destekleyen klinik ortaklıklar ve birlik oluşturmak ve sürdürmek. Ebelik eğitimcisi rolüne uzun vadeli, yenilikçi ve yaratıcı bir bakış açısı kazandırmak. Sağlık ve eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için disiplinlerarası çabalarda bulunmak. Örgütsel değişiklik için stratejiler uygulamak. Ebelik kimliğinin görünürlüğünü ve akademik topluma katkılarını arttırmak için, ebelik programında olduğu gibi farklı disiplinlerde de örgütsel liderlik sağlamak. Farklı düzeylerde kurumsal yönetimde, liderlik rolünü uygun şekilde üstlenmek. Rol etkinliğini iyileştirmek için şahsi, akran, öğrenci ve idari değerlendirmeden elde edilen geri bildirimleri kullanmak. Danışman ve destek meslektaş. Tutum: Öğrencilerin ve eğitimcilerin gelişimini destekleyen bir örgütsel hava yaratmak için saygı, meslektaşlık, profesyonellik ve bakımın kişilerarası değerlerini bir araya getirmek. Bütünlük, cesaret, azim, canlılık ve yaratıcılık göstermek. Pozitif öğrenme ortamlarını desteklemek için öğrenciler, meslektaşlar ve klinik personel ile ortak çalışma ilişkileri geliştirmek. Özdeşünümde bulunmak ve öğrenmeyi kolaylaştıran öğretim uygulamalarını geliştirmeyi sürdürmek.
Yetkinlik 17: Ebelik eğitimini ve mesleki, toplum, insan hakları ve yapısal savunuculuğu içeren uygulamaları desteklemek için çeşitli savunuculuk stratejilerini kullanmak.* *Yapısal savunuculuk, saygılı annelik bakımı, sağlık çalışanlarının kötü tutumları, inançlar ve kavram yanılgıları gibi konuları ele alabilir.	Bilgisi: Savunuculuk stratejileri. Örgütsel çalışma. Beceri (yetenek): Kurum dışında liderlik rolü sergilemek örn. yönetimle ve meslektaşlarla. Davranış: Sunum ve görüşlerde güven sergilemek. Etkili ve profesyonelce iletişim kurmak.

Alan 8: Araştırma

Ebelik eğitimcileri, ebelik eğitimini ve uygulamasını bilgilendirmek için araştırmayı kullanır ve kullanımı için teşvik eder.

YETKİNLİK	BİLGİ
Yetkinlik 18: Eğitim ve uygulamada araştırma kullanmak.	Bilgisi: Kanıt dayalı uygulama ve kanıt düzeyi.
	Mevcut araştırma kaynakları
	Kalitatif ve kantitatif yaklaşımlar.
	Beceri (yetenek): Bir konuyla ilgili araştırmayı ve klinik rehberleri bulmak için çevrimiçi kaynakları kullanmak.
	Araştırma raporlarını ve raporların niteliğini ve uygulanabilirliğini yorumlamak.
	Eğitimde ve uygulamada araştırma kullanmak.
	Tutum: Araştırmaya özendirmek ve göstermek.
Yetkinlik 19: Eleştirel sorgulama ve kanıt temelli uygulamayı destekleyen bir kültür yetiştirmek.	Bilgisi: Kanıt dayalı uygulama ve kanıt düzeyi.
	Eleştirel sorgulama.
	Beceri (yetenek): Araştırmayı uygulamaya dahil etmede Sorgulayan zihinlerin aktif olarak yer alabileceği bir ortam yaratmak.
	Araştırma çalışmaları için olumlu geri bildirim sağlamak.
	Tutuö: Tüm öğretim alanlarında eleştirel düşünme rol modeli.
	Sorgulamaya ve derin düşünmeye öncelik vermek

Uygulama

Bu belgede sunulan temel yeterlilikler diploma ve derece düzeyinde eğitimciler için geçerlidir. Bununla birlikte, herhangi bir uyarımanın istenen programın derinliğini hesaba katması gerekecektir. Yeterlilikler ayrıca öğrenme ve öğretme, değerlendirme ve değerlendirme yöntemlerini içeren müfredat içeriğinin geliştirilmesine temel oluşturur. Bu yetkinlikleri uygulamak için kaynaklar hazır bulundurulmalıdır.

İZLEME VE DEĞERLENDİRME

İzleme ve değerlendirme, ebelik programlarının uygulanması süreci ve program çıktıları, öğretmenler, öğrenciler ve mezunların kişisel, davranışsal ve profesyonel uygulamaları ile ilgili bilgi verebilir. Bu, ebelik eğitimcilerinin farklı rolleri ve sorumluluklarını, liderlik ve araştırmayı, teorik ve klinik öğretimi, ebelik uygulamalarını ve yasal prensipleri içeren eğitim programının/müfredatın uygunluğunu tespit etmeye yardımcı olabilir. Ebelik eğitiminde temel yetkinlik ölçümlerinin tutarlı kullanımı, ebelikte ulusal ve uluslararası standartlar güveni artırmakla kalmaz aynı zamanda eğitimci yetkinliklerini ve öğrencilerin performansını karşılaştırmayı da kolaylaştırabilir. Yetkinlikleri uygulayan herhangi bir kurum, bu yetkinliklerin ebelik eğitiminin iyileştirilmesine ne ölçüde katkıda bulunduğunu ve bu yetkinlikler temelinde eğitilmiş eğitimcilerin, eğitim yaklaşımlarında nasıl bir fark yarattığını bilmek isterler. Bu süreçten öğrenilen dersler, sadece program içeriğinde değil, kariyer gelişimi yanı sıra, uygun öğretim ve öğrenme yaklaşımları üzerine eleştirel bir yansıma için fırsat sunuyor. Kurumlar, sekiz alanın ve 19 ilgili temel yetkinliğin özelliklerini değerlendirmek ve izlemek için tasarlanmış bir yeterlilik testi aracı geliştirmeye teşvik edilmektedir. Kontrol listesi, mevcut ulusal eğitim sistemine bağlı olarak her yıl veya yarıyıl veya üç ayda bir uygulanabilir ve geliştirilebilir. Ebelik eğitimcisi çekirdek yetkinliklerinin kullanışlılığı, sınırlamalar ve iyileştirme alanları hakkında derinlemesine bilgi sahibi olmak için nitel boyutun dahil edilmesi önemlidir. Ebelik eğitimcisi çekirdek yetkinlikleri üç düzeyde değerlendirilebilir:

1. Eğitimcinin kendi kendini değerlendirmesi: Öğretimde ve profesyonel gelişimde kendi performansını değerlendirmek.
2. Eğitim Kurumu: fakültenin eğitim kapasitesi ihtiyaçlarını ele almak veya araştırma yapmak.
3. Ebelik eğitiminde ulusal değerlendirme: eğitim kalitesinin değerlendirmesini ve eğitimcilerin gerekli standartları karşılamada performans ve uygun müdahaleler için planlama yapılmasını sağlamak. Kalite değerlendirmeleri, örneğin Sağlık Bakanlığı ve/veya Hemşirelik ve Ebelik Konseyi ve Eğitim Bakanlığı tarafından koordine edilebilir.

EK 1: REFERANS BELGESİ: EBELİK FAKÜLTESİNİN YETKİNLİKLERİ

Nagasaki Üniversitesi Biyomedikal Bilimler Enstitüsü, Hemşirelik Fakültesi, Japonya, Profesör Mayumi Ohnishi tarafından hazırlanmıştır.

Giriş

Anne ölümlerinde küresel iyileşmeye rağmen, 2015 yılına kadar anne ölümlerinde % 75'lik bir azalma olan MDG5 hedefine ulaşmak için yapılması gereken önemli odaklanılmış çalışmalar halen devam etmektedir (WHO, 2012). Bazı ülkeler diğerlerinden daha yavaş ilerlemektedir, bu nedenle ilerlemede tutarsızlık vardır. Anne ölümlerinin iyileştirilmesi karmaşık ve çok yönlü bir yaklaşım gerektirir. Herhangi bir iyileştirmede en önemli müdahalelerden biri, nitelikli sağlık hizmetlerine erişim özellikle, yeterli ve iyi desteklenen bir ebelik bakımı olarak tanımlanmıştır.

Küresel faaliyetlerin önemli ölçüde artmasıyla bağlantılı olarak çoğu ülke ebelerin sayısını, işgücünü artırmaya çalışmaktadır. Bununla birlikte, ebelerin hem sayıları hem de kalitesinde önemli bir eksiklik söz konusudur. *Dünya'da Ebelerin Durumu 2011 Raporu'na* göre, ihtiyacın %95'ini karşılayabilmek için 100 000'in üzerinde ebeye ihtiyaç olduğu tahmin edilmektedir (UNFPA, 2011). Rapor, ebe sayısının giderek artmasına rağmen ebelik öğretmenlerinin yeterliliğinde ve sayısında önemli bir boşluk olduğunu belirtmektedir. Ebelik işgücünü hızla artırma çabalarında dikkate değer bir tıkanıklık potansiyeline sahip olması acil bir ihtiyacı açıkça göstermektedir. Ebelik eğitimcilerinin hem niteliksel hem niceliksel olarak geliştirilmeye ve bununla beraber çalıştıkları eğitim kurumlarının kaynakları ve kapasitesinde gerekli iyileştirmelerle birlikte gerekli gelişmeye ihtiyacı vardır. Gelişmekte olan ülkelerin çoğunda fakülte-öğrenci oranının sınıfta 1:45 e kadar daha yüksek olduğu bildirilmektedir (gelişmiş ülkelerde 1:12 oranına kıyasla). Ek olarak, bazı gelişmekte olan ülkelerdeki mevcut öğretim kadrosunun sadece %6,6'sı eğitimde resmi olarak hazırlanmakta ve yükseköğretim kurumlarına girmek için öğretmenlere ihtiyaç duymaktadır. Ayrıca ebelik öğrencilerinin klinik deneyimlerinin nitelik ve niceliği konusunda kaygıları vardır.

Süreçte birçok zorluk var. Bunlar arasında, ebelerin bölgesel kategorilerinde, program türlerinde ve uygulama alanlarındaki çeşitliliğin artması yer almaktadır. Bu nedenle, ebelerin temel yeterlilik özelliklerinin tanımlanması uluslararası rehberlik sağlamaya yardımcı olacaktır. Ayrıca, yeni uygulama yapan kişinin bilgi, beceri ve tutumları açısından ilgili ve etkili bir müfredat geliştirilmesini desteklemektedir. Öğretmenlerin bu müfredatı kullanarak nasıl öğretileceğini anlamaları ve hem teori hem de pratikte çeşitli öğretim yöntemlerini kullanarak öğrenciler arasında yetkinliğin nasıl etkili bir şekilde sağlanabileceğini öğrenmeleri önemlidir. Anneler ve bebekler için daha iyi sağlık sonuçlarına

katkıda bulunabilecek olmaları yetiştirdikleri ebeler için çok önemlidir. Öğretmenlerin yetkinliğine zamanında bakılmalıdır.

Mevcut politika rehberi

Mevcut politika bu yaklaşımı desteklemektedir. Dünya Sağlık Örgütü 2006 Raporu'nda sağlık işgücünün hızlandırılması ihtiyacının altını çizdi ve bu işgücünün hazırlanmasının ilgili ve yeterlilik temelli olması gerektiğini vurguladı (WHO, 2006a). Rapor, müfredatın sağlıkta değişen duruma ve bilgiye duyarlı olması ve hastaların beklentilerini karşılaması gerektiğini vurgulamaktadır. Ayrıca, kaliteli eğitim vermenin önemini vurgulayan birkaç kararı alınmıştır, böylece sağlık işgücünde kaliteli hizmet sağlanabilir. Örneğin, WHA59.23:Sağlık işgücü üretiminin hızla yükseltilmesi; WHA62.12: Sağlık sistemi güçlendirmesine birinci basamak sağlık hizmeti dâhil edilmeli; ve WHA64.6: Sağlık işgücünün güçlendirilmesi; Tüm bunlar yetenekli öğretmenlere ihtiyaç olduğunu işaret etmektedir.“Ebelik ve hemşireliğin güçlendirilmesi” için çok sayıda DSA kararı vardır (WHA42.27, WHA45.5, WHA47.9, WHA48.8, WHA49.1, WHA54.12, WHA59.27 ve WHA64.7). H4+ Anlaşması gibi küresel anlaşmalar Küresel Sağlık İşgücü Anlaşması ve Anne, Yenidoğan ve Çocuk Sağlığı İşbirliği, yetkili ve yetenekli ebelerde artış ihtiyacını destekleyen politika fikrine katkıda bulunmuştur (H4+ Alliance, 2012; Global Health Workforce Alliance, 2011; Partnership for Maternal, Newborn and Child Health, 2010). Ayrıca, *Dünya’da Ebelerin Durumu 2011 Raporu* (UNFPA, 2011) ve WHO/PEPFAR Raporu gibi destekleyici belgelerin üretilmesi, hemşireliği ve tıp eğitimini yükseltmiştir (DSÖ, 2009). DSÖ bölgelerinde ebelik işgücü için standartlar ve müfredatlar konusunda devam eden çalışmalar da vardır. Bu etkinlik ve referans belgelerinin tümü, fakülte geliştirme çalışmalarını yürütmek için sağlam bir temel oluşturur.

Fakülte geliştirilmesi

Öğretmenlerin yeterli olması için iyi çalışan bir fakülteye ihtiyaçları vardır. Yani bir anlamda yeterli bir fakülteye ihtiyaç duyar. Eğitim kurumlarının, neyin öğretilmesi gerektiği, nasıl öğretildiği ve kime verildiği konusunda açık bir rehberlik sağlayan bir politika ve düzenleyici olan ortamda çalışması gerekir (WHO, 2009). Doğru uygulayıcıların doğru yerde eğitim almaları ve işe gitmeleri için sağlık işgücü planlaması zorunludur. Okulların nüfusun sağlık ihtiyaçları ile ilgili müfredata ihtiyacı vardır. Kaynağın iyi olması gerekmektedir. Öğretmenlere klinik becerilerini koruma fırsatı verilmelidir. İyi ücret ve sürdürülebilir çalışma koşullarına sahip olması gerekmektedir. Okulların kaliteli eğitim stratejileri ve teknolojilerine yatırım yapması ve desteklemesi, kaliteli, iyi desteklenmiş ve motive edilmiş öğretim elemanlarını yerleştirmek için sağlam, kalite, güvence ve performans mekanizmalarına sahip olması gerekir (WHO 2006).

Etkin bir hizmet öncesi eğitim programının güçlü yönetim ve idari süreçlere sahip olması gerekir; eğitim ve iletişim teknolojileri ve öğrenme materyalleri ve fakültenin en iyi olması konusunda teşvik edilmesi ve desteklenmesi için yönlendirme. Öğretmenler eğitilmeli, desteklenmeli ve kaybedilmemelidir (Jhpiego, 2011). Ebelik eğitiminin yükseltilmesinde ulusal politikadan, kurumsal planlamaya kadar birçok alanın etkisi vardır. Fakültenin öğretim yeterliliği karmaşık yap-boz'un önemsiz bir parçası değildir.

Öğretim Elemanı yeterliliği: beceri, bilgi ve deneyim

Öğretim üyeleri, tüm eğitim kurumlarının temel kaynağıdır. Onlar öğretmenler, koordinatörler, bilgi aktarımının temsilcileri ve en önemlisi öğrenciler için rol modelidir (Frenk et al., 2010). Bu karmaşık ve zorlu rolü üstlenmek için yeterli olmaları çok önemlidir. Literatür, sağlık uygulayıcılarının öğretmenleri için becerilere nelerin dâhil edilmesi gerektiğine dair rehberlik sağlar. Bu rehberler bazı alanlarda değişse de, benzerlikleri vardır. Genel olarak, sınıf/beceri laboratuvarında ve klinik ortamda öğretme becerisine yansıtılan öğretim teorisi bilgisini içerir. Rol modelleme ve değer bazlı bir yaklaşım benimseme de önemli görülmektedir. Burada sağlık pratisyenlerinin hizmet öncesi eğitimi için fakülte yeterliliğinin kapsamlı olarak görülebilir olması belirtilmelidir.

Mesleğe özel bilgi dışında, öğretim yaklaşımları ve metodolojileri ile ilgili bilgi, sağlık disiplinleri arasında paylaşılmaktadır. Ebelik öğretmenlerinin öğretim becerileri, birkaçını saymak gerekirse, hemşirelerin, doktorların, fizyoterapistlerin veya dış hekimlerinin öğretmenleri için gerekli olanlarla aynıdır. Çoğunlukla, gelişmiş ülkelerde, öğretmenler sık sık kendi öğretim kurumlarında, disiplinler arasında hazırlanırlar. Bu öğretmen hazırlama modelinin, birlikte çalışacak öğretmenlerin hazırlanması, hem daha etkin maliyetli olma hem de disiplinlerarası işbirliği ve bağlantılar kurma potansiyeline sahip olma gibi bazı avantajları vardır.

Aşağıda özetlenen literatür, ebelik fakültesi ve sağlık fakültesi için gereken yetkinlikleri daha genel olarak incelemektedir. Öncelikle küresel politika belgelerini ve ardından profesyonel sağlık konseyleri ve derneklerinin rehberliğini sunmaktadır. Sağlık uzmanı öğretim üyelerinin yetkinliğini ve hazırlığını inceleyen araştırma makaleleri belirlendi. Ebelik, hemşirelik, tıp ve fizik tedavi öğretmenlerinin yeterliliği ile ilgili makaleler vardı. Literatürde rapor edilen yetkinliklerin bir listesi Tablo A2'de verilmiştir.

Özellikle ebelik eğitimcilerinin yeterliliği ile ilgili iki önemli küresel politika belgesi DSÖ ve ICM'den gelmiştir. DSÖ rehberliği *Ebelik Eğitim Güçlendirme Seti, Modül 6*'da yer aldı (WHO, 2011). Bu araç ebelik öğretmenlerini hazırlamak için etkili programlar geliştirmeye rehberlik eder ve sekiz yeterlilik alanını tanımlar. ICM ayrıca 2008 kurul toplantısında kabul edilen bir belgede ebelik öğretmenlerinin yetkinliğini de tanımladı. On bir yetkinlik tanımlandı. Bu yeterlilikler detaylandırılmıştır ve Tablo A1'de karşılaştırılmıştır.

Tablo A1. Ebelik öğretim elemanlarının temel koşullarının WHO ve ICM tarafından karşılaştırılması

	EBELİK GÜÇLENDİRİLMESİ EĞİTİM SETİ, MODÜL 6: EBE EĞİTİMCİLERİ HAZIRLAMAK İÇİN ETKİLİ PROGRAMLAR GELİŞTİRMEK (WHO, 2011)	EBELİK ÖĞRETMENLERİNİN YETKİNLİKLERİ VE NİTELİĞİ (ICM, ADOPTED AT THE GLASGOW COUNCIL MEETING, 2008)
Ebelik yeterliliği	Hem teoride hem de pratikte iyi bir akademik başarıya sahip temel bir ebelik eğitim programını tamamlamak.	Ebelik yapmak için mevcut bir lisans/tescil veya başka bir yasal tanınma biçimine sahip olmak.
Klinik (uygulama) deneyimi	En az iki yıllık yeni tam zamanlı klinik deneyim.	Çeşitli alanlarda (anteartum, intrapartum, postpartum, yenidoğan, aile planlaması) daha önce tam zamanlı iki yıl çalışmış olmak.
Ebelik eğitimcileri için eğitim programı	İki yıllık tam zamanlı eğitim.	Öğretme için resmi hazırlık veya bu tür hazırlıkları sürdürmeye devam etme koşulunu karşılamak.
Ebelik eğitimcilerinin yeterliliği	Klinikte tüm ebelik becerileri ustalık seviyesine ulaşana kadar pratik yapmak. Kalitatif ve kantitatif metodolojileri kullanarak basit araştırmalar yapmak. Öğrencilere etkili bir şekilde öğretmek. Öğrencileri adil bir şekilde değerlendirmek. Açık, kısa, doğru rapor tutmak ve kayıtları korumak. Yönetim İyi bir iletişimci olmak. Kültürlerarası yeterlilik	desteklemek Öğretme ve öğrenme ile ilgili kendi değerlerini ve önyargılarını anlamak ve hastalar ile öğrenciler arasında değerlerin açıklığa kavuşturulması için ortam sağlamak Öğrenciler ile hastalar arasında ilgili değerlerin açıklığa kavuşturulması için ortam sağlamak (kültürel açıdan ilgili bakımın sağlanması). Ebelik Uluslararası Mesleki Etik Kurallarına uygun olarak ebelik bakımını profesyonel/etik yönlerini desteklemek. Karşılıklı saygı ve güvene dayalı öğrenme ortamı oluşturmak. Güvenli, yetkin, saygılı ebelik bakımının koruyucuları olmak. Sağlık ekibinin üyeleri olarak diğer profesyonellerle işbirliği yapmak. Mevcut klinik uygulamaları korumak.

Dünya Sağlık Örgütü *Etkili öğretim: sağlık hizmeti sağlayıcılarının eğitimi için Bir Rehber* adı verilen bir belge de hazırladı (WHO, 2005). Bu belge eğitimcilerin hazırlanması için beş modülü tanımlamaktadır. Bunların içeriği: sağlık hizmeti sağlayıcılarının eğitilmesi, öğrenme hedeflerinin geliştirilmesi, öğretimin planlanması, öğretim ortamının hazırlanması, görsel araçların kullanılması,

grup öğreniminin kolaylaştırılması, sağlık hizmeti sunum becerilerinin geliştirilmesini kolaylaştırılması, klinik uygulamaların yönetimi, bilgi değerlendirmelerinin hazırlanması ve kullanımı ile son olarak, öğrenmeyi izleme ve gözden geçirmeden oluşmaktadır. DSÖ/ICM katılımı ile ebelik eğitim modülleri, eğitimciler için rehberlik bölümünde, yetişkin öğrenim ilkelerine ve kuramın pratiğe uygulanmasına dayanarak öğrenci katılımını en üst düzeye çıkarmanın önemini vurgulamaktadır. Modüller, hem klinik alanlarda hem de toplumda, eleştirel düşünme becerilerinin gelişmesi ve yeterli zamanın önemi temelinde işlevini sürdürür (WHO, 2006b). Buna ek olarak, ICM ebelik fakültesi gereksinimlerini içeren ebelik eğitimi için kapsamlı bir dizi standartlar geliştirmiştir. Ebelik eğitimcilerinin yerine getirmesi gereken standartlar, hem ebelik uygulamasında hem de eğitimde, öğretim ve yeterliliğin sürdürülmesi için resmi hazırlığı kapsamalıdır. Ebelik eğitimcileri, pratik öğrenme sitelerinde öğrenen öğrencilerin eğitim, destek ve denetimlerini sağlamalıdır (ICM, 2011).

Sağlık Uygulayıcıları Eğitimine İlişkin Küresel Bağımsız Komisyon (Global Independent Commission on the Education of Health Practitioners) Raporu , “Tüm ülkelerdeki hastalara ve nüfus merkezli sağlık sistemlerine yerel olarak yanıt veren ve küresel olarak bağlantılı ekiplerin üyeleri olarak katılma yetkisine sahip olan bütün sağlık profesyonellerinin bilgiyi harekete geçirme, eleştirel düşünme ve etik davranışlarda bulunmak için eğitilmeleri gerektiğini” söylemektedir (Frenk *et al.*, 2010, p.1924). Önerilerinden birinde, eğitimcilerin eğitiminde, yeterli kariyer yollarına karşılık yapıcı performans değerlendirmelerinin sağlanmasıyla artan yatırımlara duyulan ihtiyacı belirtmiştir. Özellikle, bilgiyi dönüştürmede en önemli güç olma potansiyeline sahip olan “IT devriminin gücünden (the power of the IT revolution)” bahsettiler.

Ayrıca, bazı ülkeler sağlık profesyonellerinin eğitimcilerinin bu terimi üstlenecek yetkinliğe sahip olmaları için yönlendirici olmaktadır. Örneğin, Avustralya Hemşire Öğretmenleri Topluluğu (Australian Nurse Teacher's Society (ANTS) (AHÖT) (1996) alt öğeleri ve ilgili performans ölçütleri olan öğretmenler için on yetkinlik standardı geliştirmiştir. Bunlar bilgiyi entegre etme, müfredatı uygulama, etkili iletişim, kaynakları yönetme ve eleştirel düşünmeye teşvik etme gibi konuları kapsamaktadır. Avustralya'daki deneyimler, AHÖT belgesindeki yeterliklerin çoğunun, katılımcıların rollerini hemşire eğitimcileri olarak yansıttığını gösteren güçlü bir delil ortaya koymuştur. Ancak, bu belge, her rolü eğitimcilere tam olarak uyan bir dizi yetkinliğe sahip olmanın zor olduğunu belirtmektedir. Guy, Taylor, Roden, Blundell ve Tolhurst (2011), kültürel konular ve teknolojik değişiklikleri içeren; öğretime hazırlık; yetkinlik dilinin anlaşılması; iş yükü gibi eğitimci hemşire rolünün bağlamsal konuları; yetkinliklerin kullanımı; değişim ajanları olarak hemşire eğitimciler ve kaynak yönetimi, sağlık hizmetlerinde değişen eğilimler gibi konuların gerçek rollerini daha iyi yansıtmak için değiştirilebileceğini belirtmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde Ulusal Hemşirelik Derneği (The National League for Nursing) de rehberlik sağlamaktadır. Eğitimci yeterliliğinin altı alanını belirlemektedir. Bunlar: öğrenmeyi

kolaylaştırmak, öğrenci gelişimini ve sosyalleşmesini kolaylaştırmak, değerlendirme ve değerlendirme stratejilerini kullanarak müfredat tasarımına katılma, program çıktılarının değerlendirilmesi, bir değişim ajanı ve lider olarak çalışmak (National League for Nursing, 2005). Birleşik Krallık'ta, Hemşirelik ve Ebelik Konseyi (Nursing and Midwifery Council), hemşirelik ve ebelik eğitimcilerinin hazırlanması için standartlar geliştirmiştir. Bu standartlar iletişimi, öğrenmeyi kolaylaştırmayı, ölçme ve değerlendirmeyi, öğrenme ortamı yaratmayı, rol modellemeyi ve liderliği kapsar (Nursing and Midwifery Council, 2002).

Sağlık uygulayıcı eğitimcileri için yeterliklerin etkisini araştıran araştırmalar yeterli değildir. Kohtz ve ark. (2008) diplomalı hemşire eğitimcileri için yapılan bir sınavda yer alan beceri alanlarını tanımlamıştır. Bunlar: öğrenmeyi kolaylaştırmak, öğrenenin gelişimini kolaylaştırmak, değerlendirme ve değerlendirme stratejileri, müfredatın planlanması, sürekli kalite iyileştirme ve burstan yararlanmadır. Rogan ve ark. (2008) başka bir tanımlayıcı çalışma yürütmüştür. Onlar, hemşirelik eğitimi standartlarını, liderlik rolünü, klinik gelişim rolünü ve mesleki gelişim rolünü de içerecek şekilde tanımlama yapmışlardır. Öğretmenlik yeterliliğinin en önemli alanlarını belirlemeyi amaçlayan Norveç'te yapılan bir çalışmanın sonucunda, beş öğretim yetkinlik alanı ortaya çıkmıştır. Bunlar: hemşirelik yeterliliği, öğretim becerileri, değerlendirme becerileri, kişilik faktörleri ve öğrencilerle ilişkidir (Johnsen, Aasgaard, Wahl ve Salminen, 2002). Hou ve arkadaşları (2010) tarafından, Çin'de 237 hemşirelik fakültesi çalışanın benzer kategorideki klinik hemşirelik öğretim elemanı yeterliliği araştırılmıştır. Bu beş kategori: liderlik yeteneği, problem çözme, eğitim zekası, genel öğretim yeteneği ve klinik hemşirelik becerileridir.

Steinert ve ark. (2006)'nın yaptıkları öğretim elemanı geliştirme girişimlerinin sistematik derlemesinde, öğretim elemanı gelişiminin temel özelliklerini, deneyimsel öğrenme, öğrenme üzerine geri bildirim, etkili akran ilişkileri, iyi planlanmış öğretim ve öğrenme girişimleri ve eğitim yöntemlerinin çeşitliliği olarak belirlemiştir. Öğrenci yetkinliğini geliştiren şeylerin çoğunun öğretmen yeterliliğini de arttırdığı görülmektedir. Steinert (2009) öğretmenlerin yetkinliğini tanımlayan bir çerçevenin geliştirilmesinin öğretme standartlarını tanımlamaya, öğretimin değerlendirilmesi ile hesap verebilirliğini sağlamaya ve profesyonelleşmesini desteklemeye yardımcı olacağını ileri sürmüştür.

Öğretim elemanı yeterliliğinin geliştirilmesi için özel çerçeveleri tanımlayan iki çalışma belirlenmiştir. Birincisinde, Srinivasan ve ark. (2011), öğrenci katılımı, öğrenen-merkezlilik, uyarlanabilirlik ve kendini yansıtmak üzere dört kilit değere dayanan bir çerçeve önermişlerdir. Çerçevedeki altı temel yetkinlik tıbbi (veya içerik) bilgi, öğrenen-merkezlilik, kişilerarası ve iletişim becerileri, profesyonellik ve rol modellemesi, uygulamaya dayalı etki ve sistem tabanlı uygulamalardır. Program rolleri ile eğitimciler için dört ekstra yetkinlik içermektedir. Bunlar: program planlaması/uygulaması, değerlendirme/burs, liderlik ve mentorluk. Molenaar ve ark. (2009) öğretmenlik yetkinlikleri için daha karmaşık üç boyutlu bir çerçeve geliştirmiştir. Öğretimin üç boyutunu tanımlamışlardır. İlk boyut altı

öğretme alanını tanımlamıştır: (kalkınma, organizasyon, yürütme, koçluk, ölçme ve değerlendirme). İkinci boyut, öğretmenlerin çalıştığı seviyeleri tanımlamıştır (mikro, mezo ve makro). Üçüncü boyut, yeterlikleri detaylı olarak tanımlamış ve bunları özellikle öğretmenlerin çalıştığı farklı seviyelerle ilişkilendirmiştir. Bu çerçeve, öğretmenin karmaşık ve çok seviyeli çalışmasını ele almıştır; bunların hepsi sınıfta veya uygulama alanında gerçekleşmez.

Özellikle klinik öğretimle ilgili çalışmalar, öğretmen rolün ve öğretmenlerin öğrencilerle ilişkilerinin önemini vurgulamıştır. Carlisle, Calman ve Ibbotson (2009), öğretmen rolünü incelemişler ve öğretmenlerin rolün en önemli olduğunu düşündükleri yönlerinin “öğrencilerin uygulama alanlarında iyi hissetmelerini sağlamak”, “öğrencileri denetlemek” ve “öğrencilerin öğrenmesi için bir program planlamak” olduğunu bulmuşlardır. Kaviani ve Stillwell (2000) çalışmasında, öğretmenlerin ihtiyaç duyduğu becerileri belirlemeyi amaçlamışlardır. Bunlar, öğrenci ihtiyaçlarını, öğretim, önceliklendirme ve zaman yönetimini tanımlamayı içermektedir. Little ve Milliken (2007) tarafından yapılan bir çalışmada, öğretmenlerin (bu durumda hemşirelerin) hem klinik uygulama hem de öğretim pratiği alanında olmak üzere çift yetkinliğe sahip olmaları konusuna dikkat çekilmiştir. Bu beklentide sürdürülebilirlik ve fizibilite zorlukları olduğunu öne sürmüşlerdir.

Bir çalışmada ön-belirleme modelleri ve birebir önderlik ve grup ön-belirlemesi arasındaki sonuçlara ait farklılıklar incelenmiştir. Birebir ön-değerlendirmenin, öğrencilerin rol ve performansının daha iyi anlaşılmasını sağladığını, ancak eleştirel düşünme, klinik yeterlilik ya da geçiş oranlarını inceleyen hiçbir kanıt bulunmadığı sonucuna varılmıştır (Udlis, 2008). İncelenen araştırmaların hiçbirinde, sağlık personelinin korumada klinik belirleyicilerinin rolünü veya öğrencilerle çalışan klinik personele destek sağlamanın önemini araştırılmamıştır.

Thompson (2002), ebelik öğretim elemanları için gerekli olan yeterliklerin açıklanmasında öncelikle gerekli olan kişisel nitelikleri tanımlamıştır. Ebelik öğretim elemanının, mesleki etik davranışı modellemek için rol modelleri olarak hareket etmesi gerektiğini belirtmektedir. Yaşam boyu eleştirel düşünme ve öğrenmeye bağlılık sergilemelidirler. Yetişkin öğretim teorisinde resmi hazırlıkları olan kendine güvenen uygulayıcılar olmalı ve hem sınıfta hem de klinik alanda neyin öğretileceğini (müfredat tasarımı) ve nasıl öğretileceğini (öğretim yöntemleri) bilmelidirler.

Tablo A2. Literatürde yer alan sağlık çalışanlarının öğretmenleri için yetkinlik özeti

BİLGİ	BECERİ	TUTUM
- Yetişkin öğrenimi - Öğrenci merkezli - Eleştirel düşünme - Problem çözme - Deneyimsel öğrenme - Bütünleştirici/entegre bilgi - Kolaylaştırıcı öğrenme - Öğrenci ihtiyaçlarını belirleme - Bilimsel uygulamalarda bulunmak - Araştırma Yöntemleri - Kanıtı dayalı uygulama - Teorinin pratiğe uygulanması	- Çeşitli öğretim yöntemleri - Grup öğrenimi - Müfredat tasarımı. - Müfredat uygulaması - Planlama - Öğrenme hedefleri - Öğretim ortamını hazırlamak. - Görsel yardımcılarını kullanma - Sağlık hizmeti sunum becerileri - değerlendirmesinin geliştirilmesini kolaylaştırmak. - IT - Araştırma becerileri - Değerlendirme - Örgüt/dernek - Öncelik verme - Kaynakları yönetme - Zaman ve işyükü yönetimi - Öğretim için hazırlık - İletişim - Rol için sosyalleşme - Mentörlük	- Rol model - Değer bazlı - İyi bir iletişimci - Kültürel yetkinlik - Etik ve profesyonel - Saygı ve güven - Değişim ajanı - Liderlik - Uyumlu - Kendini yansıtıcı/özdüşümsel - Profesyonel gelişim - Kalite iyileştirmesi - Yaşamboyu öğrenmeye bağlılık - İşbirliği - Akran ilişkisi
Klinik uygulama Klinik uygulamada güncel Ebelik yüksek lisansı Yetkin, kendine güvenen ebe		

Daha İleri Düşünceler

Sağlık uygulayıcılarını hazırlama sorumluluğu bulunan bir fakültenin veya okulun, yetkinlik uygulayıcılarını hazırlamak için yeteneklere ve becerilerin uygun kombinasyonuna sahip öğretim elemanlarına sahip olması gerekir. Öğretmenlerin kendi ilgi alanlarında özel uzmanlık geliştirme potansiyeli olmalıdır. Tüm öğretmenler aynı becerilere sahip değildir. Örneğin, bir okul, klinik uygulamada yüksek vasıflı destek sunabilen önemli klinik beceri ve deneyime sahip personel istihdam etmek isteyebilir. Bu klinisyenler yerel sağlık kurumlarından olabilir, bu nedenle bu kurumlarla

işbirliğine dayalı bağlantılar kurabilirler. Tam bir eğitmen donanımına sahip olmayabilirler, özellikle klinik eğitimle ilgili öğretim becerilerinin desteklenmesi ve geliştirilmesi gerekecektir. Okul, personelin kapasitesini artırmak için daha derinlemesine araştırma deneyimi getirebilen, ancak daha az klinik deneyimi olan bir personel isteyebilir. Fakültenin beceri karışımı ve öğrencilerin öğrenme deneyimi çok önemlidir. Ancak, fakülte üyelerinin temel yetkinliklerini neyin göz önünde bulundurabileceği hakkında ayrıntılar sağlayan bir araç, öğrencilerin öğrenme deneyimlerinin genel kalitesini sağlamak için yarar sağlayacaktır.

Özet

Yetenekli ebeler acil ihtiyaç vardır ve bu nedenle onları eğitmek için de aynı derecede ebeler ihtiyaç duyulmaktadır. Ebelik okulları ve eğitimcilerin yetkin öğretim sağlayabilmeleri için klinik ortamlar temin etme ihtiyacı zorunludur. Bu nedenle ebelik eğitime yapılan müdahalelerin dikkatle değerlendirilmesi ve stratejik olarak planlanması ve koordine edilmesi gerekmektedir. Yetkin eğitimcilerin kaynaklara ve onları destekleyen ve değer veren bir çalışma ortamına ihtiyaçları vardır. Sağlık uygulayıcılarının öğretmenlerindeki yeterlilik nitelikleri, hem politika rehberliğinde hem de araştırmada bir dizi ortak temayı içerdiğini ortaya koymaktadır. Bu temalar öncelikle klinik yeterlilik ihtiyacını; yetişkin ve öğrenci odaklı yaklaşımı yansıtan sağlam öğretim ve değerlendirme becerilerini ve organizasyon ve iletişim becerilerini yansıtır. Öğretmenlik mesleğinde liderlik rolü, öğrenci için değişim aracı ve rol modeli gibi kişisel niteliklerinden bahsedilmiştir. Öğrencilerin klinik uygulamalarda sosyalleştirilmesi değerlendirilir. Sürekli iyileştirme ve sürekli mesleki gelişim beklenmektedir. Değerler, etik ve eğitimcinin kişiliği de belirtilmiştir. Eğitimcilerin bir okul içinde farklı düzeylerde çalıştığı da görülmektedir. Bu nedenle, sağlık pratisyenlerinin tüm eğitimcileri için ortak olan temel veya çekirdek yetkinliklerin geliştirilmesinin faydalı olacağı görülmektedir. Bu döküman, sağlık pratisyenlerinin eğitmenleri, bu durumda ebeler için bir dizi yeterliliğin geliştirilmesini desteklemede arka plan sağlar. Bu tür yetkinlikler ebelik fakültesinin hazırlanması ve sürekli destek için rehberlik sağlayabilir.

Kaynakça

- Australian Nurse Teachers Society, 2010. Australian nurse teacher competencies, (<http://www.ants.org.au/ants/mod/url/view.php?id=233>, accessed 16 September 2013).
- Carlisle C, Calman L and Ibbotson T, 2009. Practice-based learning: The role of practice education facilitators in supporting mentors. *Nurse Education Today*, 29(7): 715–721.
- Frenk J, Chen L, Bhutta Z, Cohen J, Crisp N, Evans T, et al., 2010. Health professionals for a new century: Transforming education to strengthen health systems in an interdependent world. *The Lancet*, 376(9756): 1923–1958.
- Global Health Workforce Alliance, 2011. Annual report. Enabling Solutions ensuring healthcare, (<http://www.who.int/workforcealliance/knowledge/resources/annualreport2011/en/>, accessed 16 September 2013).
- Guy J, Taylor C, Roden J, Blundell J and Tolhurst G, 2011. Reframing the Australian nurse teacher competencies: Do they reflect the “REAL” world of nurse teacher practice? *Nurse Education Today*, 31(3): 231–237.
- H4+, 2012. Joint statement. Accelerating efforts to improve the health of women and children, (http://www.everywomaneverychild.org/images/H4_Joint_Statement_2012_for_Web_posting_2.pdf, accessed 16 September 2013).
- Hou X, Zhu D and Zheng M, 2011. Clinical nursing faculty competence inventory – Development and psychometric testing. *Journal of Advanced Nursing*, 67(5): 1109–1117.
- International Confederation of Midwives, 2011. Global standards for midwifery education, (<http://www.internationalmidwives.org/assets/uploads/documents/Global%20Standards%20Competencies%20Tools/English/MIDWIFERY%20EDUCATION%20GLOSSARY%20ENG%20FINAL12.5.pdf>, accessed 16 September 2013).
- International Confederation of Midwives, 2008. ICM Council Meeting. Agenda Item 10.1.q Proposed Amendment to Position Statement: Qualifications and Competencies of Midwifery Teachers. Glasgow, 28–31 May 2008.
- Jhpiego, 2011. Program roadmap. Pre-service education, (<http://www.k4health.org/sites/default/files/MCHIP%20Preservice%20Roadmap%20Aug%2011%202011%20v1.2.pdf>, accessed 16 September 2013).
- Johnsen K, Aasgaard H, Wahl A and Salminen L, 2002. Nurse educator competence: A study of Norwegian nurse educators’ opinions of the importance and application of different nurse educator competency domains. *Journal of Nursing Education*, 41(7): 295–301.
- Kaviani N and Stillwell Y, 2000. An evaluative study of clinical preceptorship. *Nurse Education Today*, 20(3): 218–226.
- Kohtz C, Ferguson P, Sisk R, Gowda C, Smith J and Fortson A, 2008. The certified nurse

- educator exam: a plan for success. *Nursing Education Perspectives*, 29(1): 8–9.
- Little M and Milliken P, 2007. Practicing what we preach: balancing teaching and clinical practice competencies. *International Journal of Nursing Education Scholarship*, 4(1), Article 6.
- Molenaar W, Zanting A, van Beukelen P, de Grave W, Baane J, Bustraan J et al., 2009. A framework of teaching competencies across the medical education continuum. *Medical Teacher*, (31)5: 360–396.
- National League for Nursing, 2005. Core Competencies of Nursing Educators with Task Statements, New York, (<http://www.nln.org/profdev/corecompetencies.pdf>, accessed 16 September 2013).
- Nursing Council of New Zealand, 2008. Standards for competence assessment programmes. Nursing Council of New Zealand, ([http://nursingcouncil.org.nz/Education/Competence assessment-programmes](http://nursingcouncil.org.nz/Education/Competence%20assessment-programmes), accessed 16 September 2013).
- Nursing and Midwifery Council, 2002. Standards for the preparation of teachers of nursing and midwifery. London: Nursing and Midwifery Council.
- Partnership for Maternal, Newborn and Child Health, 2010. Global Strategy for Women's and Children's Health, (http://www.who.int/pmnch/topics/maternal/201009_globalstrategy_wch/en/index.html, accessed 16 September 2013).
- Rogan M, Crooks D and Durrant M, 2008. Innovations in nursing education: standard development for nurse educator practice. *Journal for Nurses in Staff Development*, 24(3): 119–123.
- Srinivasan M, Meyers F, Pratt D, Collins J, Braddock C, Skeff K et al., 2011. Teaching as a competency: Competencies for medical educators. *Academic Medicine: Journal of the Association of American Medical Colleges*, 86(10): 1211–1220.
- Steinert Y, 2009. Mapping the teacher's role: the value of defining core competencies for teaching. *Medical Teacher*, (31)5: 371–372.
- Steinert Y, Mann K, Centeno A, Dolmans D, Spencer J, Gelula M and Prideaux D, 2006. A systematic review of faculty development initiatives designed to improve teaching effectiveness in medical education: BEME Guide No. 8. *Medical Teacher* 28(6): 497–526.
- Thompson J, 2002. Competencies for midwifery teachers. Plenary paper presented at ICM Triennial Congress, May 2002. *Midwifery*, 18(4): 256–259.
- Udlis KA, 2008. Preceptorship in undergraduate nursing education: An integrative review. *Journal of Nursing Education*, 47(1): 20–29.
- UNFPA, 2011. The State of the World's Midwifery 2011: Developing Health, Saving Lives. New York, United Nations Population Fund, (http://www.unfpa.org/webdav/site/global/shared/documents/publications/2012/en_SOWMR_Full.pdf, accessed 16 September 2013).

WHO, 2012. Trends in Maternal Mortality: 1990 to 2010, WHO, UNICEF, UNFPA and The World Bank estimates, (http://www.unfpa.org/webdav/site/global/shared/documents/publications/2012/Trends_in_maternal_mortality_A4-1.pdf, accessed 16 September 2013).

WHO, 2011. Strengthening Midwifery Toolkit, Module 6: Developing effective programs for preparing midwife teachers, (http://whqlibdoc.who.int/publications/2011/9789241501965_module6_eng.pdf, accessed 16 September 2013).

WHO, 2009. Scaling up nursing and medical education. Report on the WHO/PEPFAR planning meeting on scaling up nursing and medical education, Geneva, 13–14 October 2009, (<http://www.who.int/hrh/resources/scaling-up/en/index.html>, accessed 16 September 2013).

WHO, 2006a. The World Health Report 2006 – Working together for health. Geneva, World Health Organization.

WHO, 2006b. Midwifery education modules – education material for teachers of midwifery, (http://www.who.int/maternal_child_adolescent/documents/9241546662/en/index.html, accessed 16 September 2013).

WHO, 2005. Effective teaching: A guide for educating healthcare providers. USAID, WHO, Jhpiego, (http://www.jhpiego.org/files/EffTeach_facgd.pdf, accessed 16 September 2013).

EK 2: EBELİK EĞİTİMCİSİ YETERLİLİKLERİNİN DOĞRULANMASI ARACI

YETKİNLİK ALANI	GEÇERLİLİK ÖLÇÜMÜ	EVET	HAYIR	YORUM / ÖNERİ / KATKILAR
1	İlgi durumları			
	İçerik alanını anlamada neyin önemli olduğunu belirten durumlar			
	Kavramsal içeriği ele alanlar			
2	Kavramlar			
	Gerçek hayatın olduğu alanlarda aktarılabilen becerileri içerir			
	Kavramlar, konular ve gerçekler tarafından desteklenebilir			
	Teoriler, ilkeler ve kavramlar arasındaki ilişkilerin anlaşılmasını teşvik eder			
3	Bilginin derinliği			
	İçeriğin ve bilginin uygulanmasının derinlemesine anlaşılmasını gerektirir			
	Belirtilen gerçeklerin veya edebi yorumların ötesine geçen kavramsal bağlantılar oluşturmaya ve bir anlayış düzeyi sergilemeye yardımcı olur.			
	Akıl yürütmeyi, planlamayı, yorumlamayı, hipotez kurmayı, araştırmayı veya açıklamayı kullanarak derin bilgiyi destekler.			
4	Değerlendirme			
	Neyin ölçüleceğini tanımlar			
	Öğrenmenin kanıtlarını göstermek için çoklu / çeşitli fırsatları teşvik eder.			
5	Kapsayıcılık			
	Tüm önemli unsurları içerir ve teknik olarak sağlamdır.			
6	Anlaşılabilirlik			
	Kabul edilebilir dil seviyesi			
	Erişilebilir terminoloji kullandı			
7	Uyarlanabilirlik			
	Çeşitli içeriklere kolayca uyarlanabilir			

Kaynak: Adapte edilen: 9.15.10 NHDOE for New Hampshire State Board of Education FINAL:
Course level competency validation rubric.

EK 3A: RWAND'da EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ DEĞERLENDİRME ÇALIŞTAYI'NIN KATILIMCILARI

İSİMLER	KURUM	E-MAIL
Nsaba Uwera Yvone Delphine	Kabgayi School of Nursing and Midwifery	yvodely@yahoo.fr
Nyirandegeya Jacqueline	Kabgayi School of Nursing and Midwifery	Nijacky85@yahoo.com
Mtangampundu Kiberinka Adeline	Byumba School of Nursing and Midwifery	Mukadek200@yahoo.fr
Uwimana Beatrice	Byumba School of Nursing and Midwifery	uwibetri@yahoo.fr
Musengimana Denyse	Byumba School of Nursing and Midwifery	denismusenga@yahoo.com
Nwankwo Helen Chinwe	Nyagatare School of Nursing and Midwifery	helennwankwo@yahoo.com
Mparirka Kabeza Teddy	Nyagatare School of Nursing and Midwifery	kabezateddy@yahoo.com
Uwimana Marie Chantal	Kigali Health Institute	uwimac@yahoo.fr
Musabirema Priscille	Kigali Health Institute	Priscillemusa10@yahoo.fr
Ayinkamiye Christine	Centre Hospitalier Universitaire de Butare (CHUB)	chrayin@yahoo.fr
Uwababyeyi Mediatrice	Centre Hospitalier Universitaire de Butare (CHUB)	mediatriceuwababyeyi@ymail.com
Murekezi Josephine	King Faisal Hospital (KFH)	Jrekezi74@yahoo.com
Maribori Consolee	King Faisal Hospital, R (KFH, R)	Maribori.conso@libero.it
Mukankusi Juliet	Council of Nurses and Midwives	Julimuka2001@yahoo.com
Musabyimana Catherine	Rwamagana School of Nursing and Midwifery	musabyimanacatherine@yahoo.fr
Mukarewgo Beata	Kibungo School of Nursing and Midwifery	mukarwego@hotmail.com
Muhawenimana B. Immaculee	Centre Hospitalier Universitaire de Kigali (CHUK)	barindima@yahoo.fr
Natuza Eugenie	Centre Hospitalier Universitaire de Kigali (CHUK)	tuzae@yahoo.fr

EK 3B: BAHREYN Krallığı'nda EBELİK EĞİTİMCİSİ TEMEL YETKİNLİKLERİ DEĞERLENDİRME ÇALIŞTAYI'NIN KATILIMCILARI

İSİMLER	KURUM	E-MAIL
Nadia Abdulhadi	College of Health Sciences	nabdulhadi@uob.edu.bh
Mariam Saleh	College of Health Sciences	mabdulrahim@lives.com
Leena Abbas	College of Health Sciences	malakalrahma@hotmail.com
Zainab Jaffer	College of Health Sciences	zainabjaffer@hotmail.com
Aysha Yahya	Bahrain Defence Force Hospital	ayshayahya@gmail.com
Mariam Shareeda	Bahrain Defence Force Hospital	mariamsh@yahoo.com
Hameeda Abdulwahab	Salmaniya Medical Complex	HWahab2@health.gov.bh
Zuhoor Khamis	Hamad Kanoo Health Centre	zkhamis@health.gov.bh
Felcy Disooza	Salmaniya Medical Complex	fdisooza@health.gov.bh
Zainab Khamis	Salmaniya Medical Complex	zainabkhamis@hotmail.com
Fatima Abdulla	Salmaniya Medical Complex	fabdulla@health.gov.bh
Francena Alfanzo	Salmaniya Medical Complex	falfanzo@health.gov.bh
Joice Mathew	Salmaniya Medical Complex	joicemathew@hotmail.com
Mariama Koshy	Salmaniya Medical Complex	mkoshy@health.gov.bh
Sherly Frances	Salmaniya Medical Complex	sherly88@gmail.com
Sarama Mathew	Salmaniya Medical Complex	saramamathew@hotmail.com
Beena Shaji	Salmaniya Medical Complex	bshaji@gmail.com
Sara Sathi	Salmaniya Medical Complex	sarasathi@hotmail.com

EK 4: TEKNİK ÇALIŞMA GRUBU ÜYELERİ

1. Peggy Chibuye, Education Consultant, Lusaka, Zambia
2. Joy Fraser, Athabasca University, Canada
3. Peter Johnson, Jhpeigo Director, Global Learning, Washington, D.C., USA
4. Anne Lekeux, Professor, European Nursing Education and International Coordinator, Nursing Department, Belgium
5. Mayumi Ohnishi, Professor, Faculty of Nursing, Nagasaki University, Japan
6. Joyce Thompson, International Consultant in Midwifery Education, Michigan, USA
7. Fadwa Affara, Consultant, International Council of Nurses, Geneva, Switzerland
8. Frances Day-Stirk, President, International Confederation of Midwives, The Netherlands
9. Geeta Lal, Midwifery Programme Coordinator, SRHB, Technical Division, United Nations Population Fund, USA
10. Dorothy Lazaro, Midwifery Specialist, United Nations Population Fund, Addis Ababa, Ethiopia
11. Address Malata, Director, WHO Collaborating Centre, Kamuzu College of Nursing University of Malawi
12. Nadia Yusuf, Head, Nurse Midwifery Programme, WHO Collaborating Centre for Nursing Development, College of Health Sciences Ministry of Health, Manama, Bahrain
13. Arwa Oweis, Dean of Nursing, Director of WHO Collaborating Centre, Associate Professor, Maternal and Child Health Department, Faculty of Nursing, Irbid Jordan University of Science and Technology
14. Apirach Indarangkura Na Ayutthaya, Assistant Professor WHO Collaborating Centre for Nursing and Midwifery Development, Faculty of Nursing, Chiang Mai University, Thailand
15. Florence Mirembe, Makerere University, Kampala, Uganda
16. Alice Sony, Professor in Obstetrics and Gynaecology, College of Nursing Christian Medical College, Vellore, India